

๑๖๐

องค์การบริหารส่วนตำบล
 วันที่ ๑๓/๑๕
 วันที่ ๑๗ พ.ค. ๒๕๖๔
 สำนักงานท้องถิ่นอำเภอสังขม
 ทางหลวงแผ่นดิน ๒๑๑
 หนองคาย

ที่ นค ๐๐๒๓.๑๓/๑๖๖

ส่งนำปลัด
 ส่วนการคลัง
 ส่วนโยธา
 ส่วนการศึกษา

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง แจกหนังสือสั่งการ จำนวน ๑๐ เรื่อง

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลสังขม/นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดหนองคาย ที่ นค ๐๐๒๓.๒/๕๒๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยอำเภอสังขมได้รับแจ้งจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย ซึ่งได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า ได้รับแจ้งหนังสือสั่งการจาก สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ จำนวน ๑๐ เรื่อง จึงขอแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รับผิดชอบและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดตามหนังสือที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-เรียน ทช ขก อต. สังขม
-ตัวอยู่ที่อ.วิเศษ อำเภอสังขม
หนังสือสั่งการ จำนวน ๑๐ เรื่อง

-เพื่อโปรดทราบ
๑๓/๑๕
๗ พ.ค. ๖๔

ส.ค
(นางสาวละอองดาว คงแก้ว)
เจ้าพนักงานธุรการ
๗ พ.ค. ๖๔

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจรรวี โพธิ์ไธ)
ท้องถิ่นอำเภอสังขม

จำเอก

(นิกร ยุคบัวแดง)
หัวหน้าสำนักปลัด

๗ พ.ค. ๖๔
(นางสาวลักขณ์ ไพศาลอนันต์)
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการแทน
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสังขม

(นางอนิษา หลาบมาลา)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
สำนักงานท้องถิ่นอำเภอ
โทร./โทรสาร.๐๕๒-๔๔๑ ๕๔๘

(นายชาติ รุณระวงศ์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสังขม

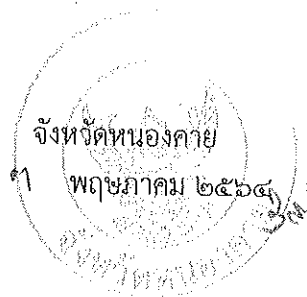
หนองคาย “เกษตรอุตสาหกรรมวัฒนธรรมรุ่งเรือง เมืองท่องเที่ยวลุ่มน้ำโขง”

ที่ นค ๐๐๒๓.๒/ ๕๖๒

ถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย เทศบาลเมืองหนองคาย เทศบาลเมืองท่าบ่อ
และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ

ด้วยจังหวัดหนองคาย ได้รับแจ้งหนังสือสั่งการจาก สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และ สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
เพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ จำนวน ๑๐ เรื่อง รายละเอียดตาม
หนังสือที่ส่งมาพร้อมนี้ สำหรับสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่รับผิดชอบและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

กลุ่มงานมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐ ๔๒๔๒ ๒๘๖๗, ๐ ๔๒๔๒ ๓๓๖๔

D: เทศบาล/หนังสือสั่งการ/แจ้งวามหลายเรื่อง

เลขที่ ๑๓๐๓
 วันที่ ๒๕ ส.ค. ๒๕๖๒
 ที่ กทม.
 สำนักพัฒนา ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.
 ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

ที่ มท ๐๔๐๔.๒/ว ๖

๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง การตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือ และตรวจสอบประวัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการใหม่
 เรียน ประธาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา
 อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๔๐๔.๒/ว๑๓๑ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔
 สิ่งส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ นร ๐๖๑๑/๔๓๔๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

ตามหนังสือที่อ้างถึงกรณีแจ้งแนวทางการปฏิบัติ เรื่อง การตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือ และตรวจสอบประวัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการใหม่ โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหนังสือส่งตัวผู้บรรจุเข้ารับราชการใหม่ไปพิมพ์ลายนิ้วมือ ณ สถานีตำรวจท้องที่ตามภูมิสำเนาเพื่อตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากร นั้น

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ได้รับแจ้งจากสำนักข่าวกรองแห่งชาติแจ้งแนวทางการปฏิบัติ เกี่ยวกับการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล สำหรับข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานจ้าง เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวด ๔ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล ข้อ ๒๔ - ข้อ ๓๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติในเรื่อง การตรวจสอบประวัติ และพฤติกรรมบุคคล และการรับรองความไว้วางใจบุคคลเพื่อให้เข้าถึงสิ่งที่มีความลับของราชการ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ดังรายละเอียดตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับจังหวัดชลบุรีให้แจ้งเมืองพัทยา เพื่อดำเนินการปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

ปี พ.ศ. ๒๕๖๑/๒๕๖๑

ทำเนียบรัฐบาล ถนนพระยาภิรมย์
๒๕๒ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๕๐๒
กรมการศึกษานานาชาติ
๒๕๒๒

๒๕๖๑ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แนวทางการปฏิบัติการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล จำนวน ๒ ฉบับ
 ๒. คำร้องนำกรณีเสนอการร้องเรียนการไปมา ไปมาทางของแห่งชาติ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๓. คำขอรับหนังสือคณะกรรมการให้สำนักข้าราชการกรมการศึกษานานาชาติ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๔. หนังสือแจ้งสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยระเบียบราชการกรมการศึกษานานาชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลที่ขอเข้ามาปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๖๕ จำนวน ๑ ฉบับ

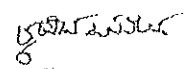
ตามที่กรมการศึกษานานาชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งให้กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๕ การศึกษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติในเรื่อง การตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล และการรับรองความไว้ใจของบุคคลเพื่อให้ปฏิบัติงานที่มีความสำคัญของราชการ โดยขอกรมการศึกษานานาชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และวิธีการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล พ.ศ.๒๕๖๕ จำนวน ๑ ฉบับ

สำนักข้าราชการแห่งชาติ ในฐานะองค์การศึกษานานาชาติ มีความปลอดภัยเกี่ยวกับพลเรือนตามระเบียบดังกล่าว เห็นสมควรหบทวนแนวทางปฏิบัติการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล เพื่อใช้ในการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคลเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หน่วยงานของรัฐโดยพลเรือนดำเนินการได้ถูกต้องครบถ้วน ตรงตามภารกิจและวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงาน

แนวทางปฏิบัติการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล ประกอบด้วย การปฏิบัติในส่วนที่หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการเอง และการปฏิบัติโดยกรณีหน่วยงานของรัฐขอให้สำนักข้าราชการแห่งชาติดำเนินการแทน ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชูเกียรติ มาลินีรัตน์)
ผู้อำนวยการสำนักข้าราชการแห่งชาติ

ประธานอนุกรรมการประสานการปฏิบัติตามนโยบายการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

แนวทางปฏิบัติการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวด ๔ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล ข้อ ๒๔ - ข้อ ๓๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดมาตรการสำหรับใช้ปฏิบัติกับผู้ที่อยู่ระหว่างรอว่าจ้าง บรรจุ หรือ แต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ที่ได้รับความไว้วางใจให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ หรือให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่สำคัญ หรือทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล
- (๒) รับรองความไว้วางใจบุคคลเพื่อให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ

แนวทางปฏิบัติการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑. หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการเอง ดังต่อไปนี้

- ๑.๑ ให้ผู้ถูกตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลกรอรายละเอียดในแบบประวัติบุคคล (รปภ.๑)
- ๑.๒ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทำหนังสือถึงหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาล หรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรที่ผู้ถูกตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลมีภูมิลำเนาอยู่ เพื่อพิมพ์ลายนิ้วมือส่งให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากร

๑.๓ ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาผลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากร

(๑) ในกรณีไม่ปรากฏความผิดหรือไม่มีผลของคดี ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาสั่งว่าจ้าง หรือสั่งบรรจุ หรือแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยไม่ต้องส่งให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติดำเนินการ

(๒) ในกรณีปรากฏความผิดหรือมีผลของคดี ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาว่าจะสั่งว่าจ้าง หรือสั่งบรรจุ หรือแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการเพื่อให้บุคคลนั้นพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ และให้ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

กรณีนี้ถ้าหากหน่วยงานของรัฐสั่งว่าจ้าง หรือสั่งบรรจุ หรือแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้หน่วยงานของรัฐส่งสำเนาแบบประวัติบุคคล (รปภ.๑) ที่เจ้าของประวัติได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า และสำเนาผลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากรที่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้าให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

๑.๔ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับชั้นความลับ เพื่อรับรองความไว้วางใจให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการตามชั้นความลับที่จะได้รับมอบหมายตามข้อ ๒๘ - ๓๒ แห่งระเบียบนี้

๒. หน่วยงานของรัฐอาจขอให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติดำเนินการแทนได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

๒.๑ กรณีตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลโดยละเอียด สำหรับบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลที่จะเข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการชั้นลับที่สุด ลับมาก หรือการรหัส
- (๒) บุคคลที่มีพฤติกรรม หรือปรากฏข่าวสาร หรือติดต่อกับบุคคล องค์การทั้งภายใน และภายนอกประเทศ ที่จะเป็นภัยต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐ

(๓) บุคคลที่จะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่สำคัญ หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญในหน่วยงานของรัฐ รวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน

๒.๒ กรณีตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับชั้นความลับ หรือ การรับรองความไว้วางใจเพื่อให้เข้าถึงสิ่งที่มีความลับของทางราชการเฉพาะ ชั้นลับที่สุด และลับมาก

เมื่อหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วตามข้อ ๒.๑ หรือ ข้อ ๒.๒ ให้ดำเนินการโดยทำหนังสือถึง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ เพื่อแจ้งเหตุผลและวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบตามตัวอย่างหนังสือ พร้อมแนบ สำเนาแบบประวัติบุคคล (รปก.๓) ที่เจ้าของประวัติได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า สำเนาผลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากรที่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนา ถูกต้องทุกหน้า และแบบข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลโดยละเอียด ซึ่งหนังสือดังกล่าว ควรกำหนดชั้นความลับตามองค์ประกอบในข้อ ๑๙ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๔ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๑

ทั้งนี้ ให้ประสานการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ส่วนรักษาความปลอดภัย สำนัก ๑๐ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๘๐๕๐ (สายตรง) หรือ ๐ ๒๒๘๑ ๗๙๕๙ ต่อ ๑๖๑, ๑๗๒, ๑๙๒

(ตัวอย่างหนังสือจัดส่งเอกสารให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)

ในกรณีข้อ ๑.๓ (๒)

ที่.....

..... (ชื่อหน่วยงาน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งเอกสารตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒

เรียน ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาแบบประวัติบุคคล (รปภ.๑) จำนวน.....ชุด

๒. สำเนาผลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากร จำนวน.....ชุด

ด้วย..... (ชื่อหน่วยงาน)ได้บรรจุและแต่งตั้งให้..... (ชื่อผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้ง)

ดำรงตำแหน่ง.....

โดยดำเนินการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ เรียบร้อยแล้ว

ในการนี้..... (ชื่อหน่วยงาน)พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เป็นไปตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ จึงขอส่งเอกสารให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

..... (ตำแหน่ง)

โทร.

- หมายเหตุ
- สำเนาแบบประวัติบุคคล (รปภ.๑) ที่เจ้าของประวัติได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า
 - สำเนาผลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากรที่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า
 - ควรกำหนดชั้นความลับตามองค์ประกอบในข้อ ๑๙ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๑

(ตัวอย่างหนังสือขอให้ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล)

ในกรณีข้อ ๒.๑ (๑) และ ข้อ ๒.๒

ที่

(ชื่อหน่วยงาน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล

เรียน ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาแบบประวัติบุคคล (รปภ.๑) จำนวน.....ชุด
๒. สำเนาผลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากร จำนวน.....ชุด
๓. แบบข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลโดยละเอียด จำนวน.....แผ่น

ด้วย.....(ชื่อหน่วยงาน).....จะมอบหมายให้.....(ชื่อผู้ถูกตรวจสอบ).....ตำแหน่ง.....ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับ.....ซึ่งต้องได้รับความไว้วางใจให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการชั้น.....(ลับที่สุด, หรือลับมาก, หรือการรหัส, แล้วแต่กรณี).....โดยดำเนินการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ เรียบร้อยแล้ว

ในการนี้.....(ชื่อหน่วยงาน).....ขอความอนุเคราะห์จากสำนักข่าวกรองแห่งชาติตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลดังกล่าวโดยละเอียด และกรุณาแจ้งผลให้.....(ชื่อหน่วยงาน).....ทราบด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง)

โทร.

หมายเหตุ - สำเนาแบบประวัติบุคคล (รปภ.๑) ที่เจ้าของประวัติได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า
- สำเนาผลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากรที่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า
- ควรกำหนดชั้นความลับตามองค์ประกอบในข้อ ๑๙ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๑

(ตัวอย่างหนังสือขอให้ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล)

ในกรณีข้อ ๒.๑ (๒)

ที่.....

(ชื่อหน่วยงาน).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล

เรียน ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาแบบประวัติบุคคล (รปภ.๑) จำนวน.....ชุด
 ๒. สำเนามลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากร จำนวน.....ชุด
 ๓. แบบข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลโดยละเอียด จำนวน.....แผ่น

ด้วย.....(ชื่อหน่วยงาน).....(จะมอบหมายให้ หรือจะบรรจุและแต่งตั้งให้).....(ชื่อผู้ถูกตรวจสอบ)

ตำแหน่ง.....

ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับ.....

โดยดำเนินการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ เรียบร้อยแล้ว

ในการนี้.....(ชื่อหน่วยงาน).....พิจารณาแล้วเห็นว่า ปรากฏข้อมูลข่าวสารที่อาจกระทบต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐ จึงขอความอนุเคราะห์จากสำนักข่าวกรองแห่งชาติตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลดังกล่าวโดยละเอียด และกรุณาแจ้งผลให้.....(ชื่อหน่วยงาน).....ทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง).....

โทร.

- หมายเหตุ
- สำเนาแบบประวัติบุคคล (รปภ.๑) ที่เจ้าของประวัติได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า
 - สำเนามลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากรที่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า
 - ควรกำหนดชั้นความลับตามองค์ประกอบในข้อ ๑๙ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๑

(ตัวอย่างหนังสือขอให้ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล)

ใบกรณีข้อ ๒.๑ (ก)

ที่.....

(ชื่อหน่วยงาน).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล

เรียน ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาแบบประวัติบุคคล (รปก.๑) จำนวน.....ชุด
๒. สำเนามผลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากร จำนวน.....ชุด
๓. แบบข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลโดยละเอียด จำนวน.....แผ่น

ด้วย.....(ชื่อหน่วยงาน).....(จะมอบหมายให้ หรือจะแต่งตั้งให้).....(ชื่อผู้ถูกตรวจสอบ).....
(ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับ หรือดำรงตำแหน่ง).....(ภารกิจที่สำคัญ หรือทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน หรือ
ตำแหน่งที่สำคัญแล้วแต่กรณี).....
โดยดำเนินการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความ
ปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ เรียบร้อยแล้ว

ในการนี้.....(ชื่อหน่วยงาน).....ขอความอนุเคราะห์จากสำนักข่าวกรองแห่งชาติตรวจสอบประวัติ
และพฤติกรรมบุคคลดังกล่าวโดยละเอียด และกรุณาแจ้งผลให้.....(ชื่อหน่วยงาน).....ทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ตำแหน่ง).....

โทร.

หมายเหตุ - สำเนาแบบประวัติบุคคล (รปก.๑) ที่เจ้าของประวัติได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า
- สำเนามผลการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือและประวัติอาชญากรที่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ลง
ลายมือชื่อเพื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า
- ควรกำหนดชั้นความลับตามองค์ประกอบในข้อ ๑๙ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของ
ทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๑

แบบข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบประวัติและพฤติการณ์บุคคลโดยละเอียด

หน่วยงาน.....	วันที่จัดส่งเอกสาร.....	
จำนวน.....คน		
☐ ข้อ ๒.๑ (๑) บุคคลที่จะเข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการชั้น <u>ลับที่สุด หรือชั้นมาก หรืออภยาลี้ลับ</u> ☐ ข้อ ๒.๑ (๒) บุคคลที่มีพฤติการณ์ หรือปรกฏเข้าราชการ หรือติดต่อกับบุคคล องค์การทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่จะเป็นภัยต่อความมั่นคงและผลประโยชน์ของรัฐ ☐ ข้อ ๒.๑ (๓) บุคคลที่จะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับภารกิจที่สำคัญ หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญ ในหน่วยงานของรัฐ รวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีค่าของแผ่นดิน ☐ ข้อ ๒.๒ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับชั้นความลับ หรือการรับรองความไว้วางใจเพื่อให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการเฉพาะ <u>ชั้นลับที่สุด และลับมาก</u>		
ลำดับที่	รายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าของประวัติ	
	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน
	ชั้นความลับที่จะให้เข้าถึง หรือจะให้ดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน/วันที่อนุมัติ	ชั้นความลับที่จะให้เข้าถึง หรือจะให้ดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน/วันที่อนุมัติ
	การตรวจสอบประวัติและพฤติการณ์ เพื่อรับรองความไว้วางใจ	เคยตรวจสอบจากหน่วยงาน/วันที่อนุมัติ
		ไม่เคย

ข้อมูลเพิ่มเติม.....

ผู้จัดส่ง.....
ตำแหน่ง.....

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ก๕

สมรส สดจ. นค.
เลขที่รับ ๙๕
วันที่ ๖ มิ.ย. ๒๕๖๓

สำนักงาน ก.ท. และ ก.อบต.
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐
๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดที่มีใช้การกระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิด ที่เกี่ยวข้องกัน

เรียน ประธาน ก.ท.จ., ประธาน ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๖ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๒๐/๒๕๖๓
- ๒. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๔/๒๕๖๓
- ๓. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒

ตามที่สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ได้มีหนังสือแจ้งแนวทางการดำเนินการทางวินัย พนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด ตามนัยบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒ สรุปได้ว่า แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลความผิดพนักงานส่วนท้องถิ่น ในความผิดอาญา ฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต แต่มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง มิได้เป็นเหตุอันเกิดจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงไม่ได้เป็นความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่สามารถ ชี้มูลความผิดทางวินัยในกรณีนี้ได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรงได้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดำเนินการทางวินัยโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยต่อไป ความละเอียดตามที่อ้างถึง นั้น

สำนักงาน ก.ท. และ ก.อบต. ขอเรียนว่า ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้พิจารณาแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดที่มีใช้การกระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และกรณี คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกัน แล้วมีมติสรุปได้ว่า เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ความเห็นในทางกฎหมายเป็นประการใดแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการ ทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดที่มีใช้การกระทำ ความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกัน จึงให้แจ้ง ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๒๐/๒๕๖๓, เรื่องเสร็จที่ ๓๔/๒๕๖๓ และเรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น

/และ...

และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงขอแจ้งแนวทางปฏิบัติตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ดังกล่าวเรียนมาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ และได้โปรดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย รายละเอียด
ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐ ๒๒๕๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๕๑ ๘๔๗๕

ผู้ประสานงาน นายสุรรัฐพงศ์ แพ่งสงฆ์ โทร ๐๘ ๓๓๕๖๒ ๖๓๖๑

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการทางวินัยกับพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ชี้มูลความผิดที่มีใช้การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ต่วน ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๘๓๐๘ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลความได้ว่า คณะกรรมการข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัดต่าง ๆ ได้หารือแนวทางการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานส่วนท้องถิ่น ต่อกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

๑. กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิด ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๖ ราย ว่ามีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัด..... เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ และมีความผิดทางอาญา ตามมาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ (๔) มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยัง อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ต่อมา นายกองคการบริหารส่วนจังหวัด ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทบทวนมติ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่ทบทวนมติเดิมและให้พิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ตามมาตรา ๙๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกองคการบริหารส่วนจังหวัด จึงได้พิจารณาโทษทางวินัย ข้าราชการทั้ง ๖ ราย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยให้ลงโทษปลดออก จากราชการ และปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีข้าราชการ ๑ ราย เกษียณอายุก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการข้าราชการองค์การ บริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.จ.) พิจารณาแล้วมีมติให้หารือแนวทางปฏิบัติว่าความผิด ทางวินัยฐานดังกล่าวอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีผลผูกพันนายกองคการบริหาร ส่วนจังหวัด และ ก.จ.จ. หรือไม่

๒. กรณีเทศบาลตำบล จังหวัด..... คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูล ความผิดพนักงานเทศบาล จำนวน ๒ ราย ว่ามีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง แห่งประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด..... เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

ส่งพร้อมหนังสือ ต่วน ที่ นร ๐๙๐๙/๓๑๔ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

และมีความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด (ก.ท.จ.) เห็นชอบกับการพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานเทศบาลทั้ง ๒ ราย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยให้ส่งโทษปลดออกจากราชการ และพนักงานเทศบาลดังกล่าวได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งปลดออกจากราชการดังกล่าว ต่อมา ก.ท.จ. มีมติเสียงข้างมากให้กลับมติดเดิมเฉพาะในส่วนที่มีมติ ให้ปลดบุคคลทั้งสองออกจากราชการ และส่งเรื่องคืนให้เทศบาลตำบล พิจารณา ดำเนินการทางวินัยกับบุคคลทั้งสอง โดยให้ถือว่าการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย นายกเทศมนตรีตำบล จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน โดยคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของพนักงานเทศบาลทั้ง ๒ ราย ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่เสียหายแก่ราชการ ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวนฯ โดยเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน ทั้งนี้ ก.ท.จ. พิจารณาแล้วมีมติให้หรือแนวทางปฏิบัติว่า เทศบาลตำบล ชัยสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้วเปลี่ยนแปลงฐานความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้หรือไม่

๓. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัด คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ ราย ว่ามีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๙ วรรคสอง แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออก จากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕ และมีความผิดทางอาญา ตามมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ และมาตรา ๙๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนิน คดีอาญาตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

ต่อมานายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทบทวนมติ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติแจ้งยืนยันตามมติเดิม ให้พิจารณาสั่งลงโทษทางวินัย ผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้พิจารณาโทษ ทางวินัยพนักงานส่วนตำบลดังกล่าวตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยให้ส่งโทษ ปลดออกจากราชการ ทั้งนี้ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด พิจารณาแล้วมีมติ ให้หรือแนวทางปฏิบัติกรณีการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานส่วนตำบลดังกล่าว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เห็นว่าข้อหาหรือดังกล่าวเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและชี้มูลความผิดทางวินัยในฐานความผิดอื่นนอกจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และชี้มูลความผิดทางอาญาซึ่งเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันมีประเด็นต้องพิจารณาคือ เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจการไต่สวนและวินิจฉัยชี้ความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายหรือไม่

และนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ต้องผูกพันตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีกหรือไม่ จึงขอหารือแนวทางการดำเนินการทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ดังนี้

๑. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานความผิดอื่นร่วมด้วย ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้ในทุกฐานโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนประกอบการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย หรือผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาโทษทางวินัยได้เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยสำหรับความผิดทางวินัยฐานอื่น

๒. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และกระทำความผิดทางวินัยซึ่งมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนประกอบการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย หรือผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในกรณีดังกล่าว

๓. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนโดยไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดทางอาญาในฐานความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม แต่ได้วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางวินัยซึ่งมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนประกอบการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย หรือผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในกรณีดังกล่าว

๔. กรณีตาม ๑. - ๓. หากผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแล้ว คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจดำเนินการทางวินัยต้องถือเอารายงานและเอกสารหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของส่วนประกอบการสอบสวนทางวินัยหรือไม่ หรือสามารถดำเนินการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน พิจารณาความผิด และกำหนดโทษได้ตามหลักเกณฑ์การสอบสวนที่กำหนดในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา โดยไม่ต้องผูกพันตามพยานหลักฐาน ความเห็น และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๕. กรณีแนวทางปฏิบัติของคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัด ดังต่อไปนี้ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด... นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนทางวินัยข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด... จำนวน ๖ ราย ในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยคณะกรรมการสอบสวนวินัยและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถพิจารณาโทษทางวินัยโดยไม่ต้องผูกพันพยานหลักฐาน ความเห็น และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำหรับข้าราชการที่เกษียณอายุก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมิตติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการได้สวน นั้น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

และไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการเป็นอย่างอื่น^๓ กรณีจึงต้องพิจารณาตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ สำหรับประเด็นข้อโต้แย้งของสำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) พิจารณาแล้วมีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสามารถลงโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาที่ออกจากราชการเกินหนึ่งปีแล้วตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดตามขออำนาจหน้าที่ของตนแล้ว ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เพียงใดและอย่างไรนั้น ย่อมเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้น ๆ ทั้งนี้ ตามเรื่องเสรีจที่ ๕๖๖/๒๕๕๓^๔ การที่บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการใด ๆ ต่อไปได้แม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะออกจากราชการไปแล้ว เช่น มาตรา ๕๗^๕ ที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินการทางวินัยต่อไปได้แม้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการ หรือมาตรา ๘๔^๖ ที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกคำกล่าวหาขึ้นไต่สวนได้แม้เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็เป็นเพียงบทบัญญัติที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการ มิได้เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาต่อไปได้ด้วย การดำเนินการของผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาโทษทางวินัยย่อมต้อง

การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติให้ดำเนินการเป็นอย่างอื่นได้มากน้อยเพียงใด มิได้เป็นประเด็นการพิจารณาตามข้อหาเรื่องนี้

๓บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการทหารที่เกษียณอายุราชการแล้ว ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ นร ๐๔๐๕/๘๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๔มาตรา ๕๗ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อจะดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้

๕ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไปได้

๖มาตรา ๘๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี

ฯลฯ

ฯลฯ

ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินห้าปีแล้ว ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกระทำความผิดขึ้นได้สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี

เป็นไปตามที่กฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา ได้ให้อำนาจไว้ สำหรับมาตรา ๙๒^๗ และมาตรา ๙๓^๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ เป็นแต่เพียงบทบัญญัติที่ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกเท่านั้น

เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการไปแล้ว กล่าวคือ พลตำรวจโท ไร่ เกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ พลตำรวจตรี ส ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ และพลตำรวจตรี จ ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น การที่มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง^๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น กำหนดเงื่อนไขไว้ว่า ข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกสอบสวนในกรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีที่ถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว แม้ต่อมาข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้วก็ให้ทำการสอบสวนต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันออกจากราชการ หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน จะไม่สามารถลงโทษทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่ออกจากราชการไปแล้วได้ ในกรณีนี้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจึงไม่สามารถลงโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจที่ออกจากราชการเกินหนึ่งปีได้

สำหรับในเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วางแนวทางในเรื่องขอบเขตการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ไว้อย่างชัดเจนมาโดยตลอด โดยได้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

มาตรา ๙๒ ในกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๙๓ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่งและวรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

มาตรา ๙๔ ข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกสอบสวนในกรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีที่ถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว แม้ต่อมาข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้วก็ให้ทำการสอบสวนต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันออกจากราชการ

ฯลฯ

ฯลฯ

การทุจริตฯ อย่างรอบคอบแล้ว ทั้งนี้ ในการพิจารณาข้อหาหรือตามเรื่องเสรีจที่ ๑๙๔๑/๒๕๖๑^{๑๐} คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาอยู่บนหลักการและบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับ อยู่ในขณะนั้น แม้ว่าปัจจุบันมาตรา ๙๔/๑^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๒ แต่โดยที่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่ามีการกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหา ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด ในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ และสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ซึ่งกระบวนการทางวินัยในทุกขั้นตอนเกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ ดังนั้น การดำเนินการพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการ ตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามมาตรา ๙๔^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฯ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบแล้ว

สำหรับเหตุผลที่ว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเห็นชอบให้มี มาตรฐานการดำเนินการทางวินัยกับผู้พ้นจากราชการไปแล้ว จะมีผลใช้บังคับกับข้าราชการตำรวจ ในเรื่องนี้ด้วยนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้เคยให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสรีจที่ ๑๑๘/๒๕๖๒^{๑๓} แล้วว่า มติคณะรัฐมนตรีที่เห็นชอบมาตรฐาน การดำเนินการทางวินัยกับผู้พ้นจากราชการไปแล้วนี้ เป็นการเห็นชอบในเชิงนโยบายที่มุ่งจะกำหนด แบบแผนในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้พ้นจากราชการไปแล้วให้เป็นไป ในแนวทางเดียวกัน มิได้มีผลให้เป็นการยกเว้นมิให้นำเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหามาใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว แม้ว่ามติคณะรัฐมนตรีจะมีผล ผูกพันให้หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการก็ตาม แต่มติคณะรัฐมนตรีก็ไม่อาจขัดหรือแย้งกับกฎหมายได้ คงมีผลให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ดังกล่าว ดังข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ ดังนั้น เมื่อในขณะที่ยังมีมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด

^{๑๐}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจสั่งการของนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการ ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ส่งพร้อมหนังสือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ ที่ นร ๐๙๐๔/๔๘๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี

^{๑๑}มาตรา ๙๔/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการตำรวจผู้ใดซึ่งออกจาก ราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้ตักโทษ

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙, ข้างต้น

^{๑๓}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจสั่งการของนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการ ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนซึ่งพ้นจากราชการแล้ว ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ลับ ที่ นร ๐๙๐๔/๓๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ไม่มีกฎหมายของข้าราชการตำรวจกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น จึงไม่อาจอ้างมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมาใช้บังคับกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจในกรณีนี้ได้

ประเด็นที่สอง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสามารถลงโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยในฐานความผิดที่ไม่ใช่กรณีทุจริตต่อหน้าที่ได้หรือไม่ เห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจะสามารถลงโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้เพียงใดนั้น จะต้องปรากฏเหตุอันเป็นที่มาแห่งการลงโทษด้วยว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนหรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามมาตรา ๑๙ (๔)^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง กรณีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้น หากมูลความผิดที่ปรากฏตามคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐและมูลความผิดที่ปรากฏจากการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยหรือมูลความผิดทางอาญาและดำเนินการต่อไปได้ตามมาตรา ๙๑^{๑๕} แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

^{๑๔}มาตรา ๑๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๕}มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งนี้ ตามแนวทางในเรื่องเสรีจที่ ๓๗๖/๒๕๖๒^{๑๖} เรื่องเสรีจที่ ๑๒๒๒/๒๕๕๕^{๑๗} และเรื่องเสรีจที่ ๑๕๘/๒๕๕๑^{๑๘}

สำหรับกรณี “ความผิดที่เกี่ยวข้องกัน” คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสามารถชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันได้เพียงใดนั้น ย่อมต้องปรากฏว่ามูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันจะต้องมีความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกันกับความผิดฐานหลักที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลแล้ว อันได้แก่ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม นอกจากนี้ จะต้องปรากฏว่าฐานความผิดทางวินัยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลนั้น ได้มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ใช้กับผู้ที่จะถูกดำเนินการทางวินัยบัญญัติไว้ชัดเจนว่าการกระทำในลักษณะนั้น ถือเป็นความผิดทางวินัยด้วย ทั้งนี้ ตามแนวทางในเรื่องเสรีจที่ ๗๘๔/๒๕๖๒^{๑๙} และเรื่องเสรีจที่ ๑๕๒/๒๕๖๒^{๒๐}

เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด พลตำรวจโท ร. พลตำรวจตรี ส และพลตำรวจตรี อ. ว่า มีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจ และนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๗๘^{๒๑} (๑) และ (๔) ประกอบกับ

^{๑๖}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่อดีตข้าราชการ พลเรือนสามัญตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงในการกระทำที่ไม่ใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ ที่ นร ๐๙๐๔/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๗}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายหลังการมีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๑๐๓๓/๒๕๕๘ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๔/๒๔๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๘}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาไต่สวนและวินิจฉัยเกี่ยวกับความผิดทางวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๒๔๔ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๙}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยกับพนักงานเทศบาล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดที่ไม่ใช่การกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๔/๒๒๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๒๐}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีมีกรวินิจฉัยความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ ส่วนที่สุดที่ นร ๐๙๐๔/๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๒๑}มาตรา ๗๘ การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ การไม่รักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อปฏิบัติและข้อห้ามในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจ และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

ฯลฯ

(๔) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เพื่อให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ เอาใจใส่ รับผิดชอบรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

ฯลฯ

มาตรา ๗๙^{๒๒} (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ชี้มูลความผิดฐานหลัก ได้แก่ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เสียก่อน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่อาจชี้มูล “ความผิดที่เกี่ยวข้องกัน” ได้ เพราะมูลความผิดทางวินัยในเรื่องนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับความผิดฐานหลักดังที่ได้กล่าวข้างต้น ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจ และนโยบายของรัฐบาล กับข้าราชการตำรวจสามรายนี้ได้

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น หากการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กระทำภายในขอบอำนาจหน้าที่ของตนแล้ว กระบวนการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาย่อมต้องเป็นไปตามมาตรา ๗๒^{๒๓} แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่จะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย แต่หากการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้อยู่ภายในขอบอำนาจหน้าที่ของตน การชี้มูลดังกล่าวย่อมมีผลเป็นเพียงข้อเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปเท่านั้น

ประเด็นที่สาม ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา จะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และจะให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยหรือไม่ นั้น เมื่อได้ให้ความเห็นไว้ในประเด็นที่สองแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

ประเด็นที่สี่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลอย่างไร เห็นว่า เมื่อการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีนี้ แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน กล่าวคือ

กรณีหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจที่พ้นจากราชการไปแล้ว ได้แก่ พลตำรวจโท ร. พลตำรวจตรี ส. และพลตำรวจตรี จ. เมื่อล่วงเลยระยะเวลาที่กำหนดให้ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจึงไม่สามารถลงโทษทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่ออกจากราชการไปแล้วได้ตามมาตรา ๗๔^{๒๔} แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

^{๒๒}มาตรา ๗๙ การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่การกระทำดังต่อไปนี้

๑.ลา

๑.ลา

(๖) กระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ รวมทั้งการกระทำผิดตามมาตรา ๗๘ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๑.ลา

๑.ลา

^{๒๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^{๒๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

กรณีที่สอง ผู้ถูกกล่าวหาที่ยังคงรับราชการอยู่ แต่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจ และนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ในกรณีนี้คือ พลตำรวจโท อ. (ตำแหน่งปัจจุบัน) นั้น เมื่อปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ชี้มูลความผิดในขอบอำนาจหน้าที่ของตน การแจ้งผลไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเป็นเพียงข้อเสนอแนะไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป และเมื่อมีการกล่าวหาข้าราชการตำรวจว่ามีการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงานตำรวจแห่งชาติย่อมมีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยต่อไปตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือ ในระยะเริ่มต้นเมื่อมีการตั้งหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตชั้นนั้น หน่วยงานดังกล่าวยังเป็นหน่วยงานของฝ่ายบริหาร การกำหนดหน้าที่และอำนาจจึงกำหนดไว้อย่างกว้างให้ครอบคลุมทั้งการทุจริตและการกระทำผิดวินัยอย่างอื่น คณะกรรมการที่ดำเนินการในเรื่องนี้จึงมีชื่อว่า “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.)” ต่อมา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้เปลี่ยนแปลงสภาพขององค์กรนี้ให้เป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้มีหน้าที่และอำนาจเฉพาะการปราบปรามการทุจริตและที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต และกำหนดชื่อใหม่เป็น “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.)” โดยตัดอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบเรื่องประพฤติมิชอบออก การที่ชื่อ สถานะ และขอบเขตอำนาจหน้าที่เปลี่ยนแปลงไป น่าจะแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายว่า มุ่งประสงค์ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้ได้ผลอย่างจริงจังและรวดเร็ว ส่วนความผิดทางวินัยอื่น ๆ เป็นเรื่องที่ยุ้บังคับบัญชาและผู้รับผิดชอบหน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

นางสาว

(นางพงษ์สวาท ภายอรุณสุทธิ)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๖๓

ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๗๕

สำนักงาน ก.อบต.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม.

๑๐๓๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติตามประกาศ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างส่วนราชการ และระดับตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ (เพิ่มเติม)

เรียน ประธาน ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด

ตามที่ สำนักงาน ก.อบต. ได้ส่งประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างส่วนราชการและระดับตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ พร้อมแนวทางปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวไปแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.อบต. ขอแจ้งแนวทางปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๒๗๖ ง โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ซึ่งได้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างส่วนราชการและระดับตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สำนักงาน ก.อบต. จึงขอความร่วมมือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อไป

๒. ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบกำหนดแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่จะมีการกำหนดหรือปรับปรุงส่วนราชการและระดับตำแหน่งพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นและประเภทอำนวยการท้องถิ่น ต้องตรารายจ่ายเพื่อการลงทุนมีสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีและฉบับเพิ่มเติม (ถ้ามี) ในปีงบประมาณที่ผ่านมานั้น เพื่อให้การกำหนดงบรายจ่ายเพื่อการลงทุนสอดคล้องกับภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าของพนักงานส่วนตำบล โดยรายจ่ายเพื่อการลงทุนหมายถึง งบเพื่อการลงทุนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบด้วย ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รวมถึงงบประมาณเพื่อการพัฒนาด้านบุคลากร ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ อาหารเสริมนม อาหารกลางวัน งบอุดหนุนเกี่ยวกับกิจการไฟฟ้า ประปา หรือด้านการศึกษา หรืองบเพื่อการลงทุนอื่นที่ ก.อบต. เห็นชอบ โดยสำนักงาน ก.อบต.

/แจ้งเป็นหนังสือ

แจ้งเป็นหนังสือ มานับรวมเป็นงบประมาณเพื่อการลงทุนในงบประมาณที่ผ่านมามีสัดส่วนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีและฉบับเพิ่มเติม (ถ้ามี) ตามประกาศคณะกรรมการกลาง พนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างส่วนราชการและระดับตำแหน่งขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธิการ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานทั่วไปการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๒๑๓

ผู้ประสานงาน (นายจิรพัฒน์ น้อยเพ็ง) ๐๘ ๕๑๒๑ ๓๗๖๘

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๗๔

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

สภ.สจ.นค.
เลขที่รับ 100
วันที่ ๒๕ ธ.ค. ๒๕๖๓
เวลา
ผู้รับ สมภม

เรื่อง ทาหรือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๒๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน ประธาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา

ด้วย ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ได้มีหนังสือหารือต่อ ก.ท. และ ก.อบต. แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาลและพนักงานส่วนตำบลผู้ออกจากราชการไปแล้วในช่วงคาบเกี่ยวระหว่างข้อ ๒๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เดิมกับข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ขอเรียนว่า ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐ มีมติเห็นชอบให้นำแนวทางการตอบข้อหารือซึ่ง ก.ท. และ ก.อบต. เคยมีมติมาใช้ภายใต้องค์ประกอบเดียวกัน โดย ก.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เห็นชอบให้นำผลการตอบข้อหารือของ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๐๒๕ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจงให้ ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด เพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินการทางวินัยผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วว่า ก.พ. เคยมีมติสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วในช่วงคาบเกี่ยวระหว่างมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ว่า การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ขณะนั้น กล่าวคือ ต้องมีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ และต้องดำเนินการสอบสวนภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ มิเช่นนั้นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยจะไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วได้แม้ต่อมาจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๐ ดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภายในกำหนดระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ หรือมีหลักการใหม่กำหนดให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยสามารถดำเนินการทางวินัยในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้วได้ แต่ต้องสอบสวนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องลงโทษภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้น

/ออกจาก...

ออกจากราชการก็ตาม แต่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยก็ไม่สามารถนำกฎหมายที่แก้ไขใหม่ซึ่งเป็นโทษกับผู้ถูกกล่าวหาที่ออกจากราชการและได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปแล้ว มาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการแล้วได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕

ผู้ประสาน นายแสงจันทร์ ดวงระหว่า ๐๘๒ ๔๙๐ ๗๑๑๑

๒๕-๐๒๒

ความที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๑๒๒

เลขที่	๒37
วันที่	๒๕๖๔
ชื่อ	สมาน
ตำแหน่ง	
ชื่อ	
ตำแหน่ง	

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ก.พ.ร. ว่า จะดำเนินการจัดเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรในหน่วยงานของรัฐ รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และวางแผนเกี่ยวกับงบประมาณค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐภาพรวม ดังนั้น เพื่อให้การจัดเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง เร่งรัดดำเนินการบันทึกข้อมูล ตรวจสอบ และแก้ไขข้อมูลรายการค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ผ่านระบบศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรท้องถิ่นแห่งชาติ (LHR) ดังนี้

๑. ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้ดำเนินการบันทึกข้อมูลจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามมาตรา ๓๕ และสัดส่วนคิดเป็นร้อยละเท่าใด ทั้งในช่องประมาณการ (ตอนต้นปี) และช่องเบิกจ่ายจริง (ตอนสิ้นปี)

๒. ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ดำเนินการบันทึกข้อมูลจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามมาตรา ๓๕ และสัดส่วนคิดเป็นร้อยละเท่าใด ในช่องประมาณการ (ตอนต้นปี) เท่านั้น

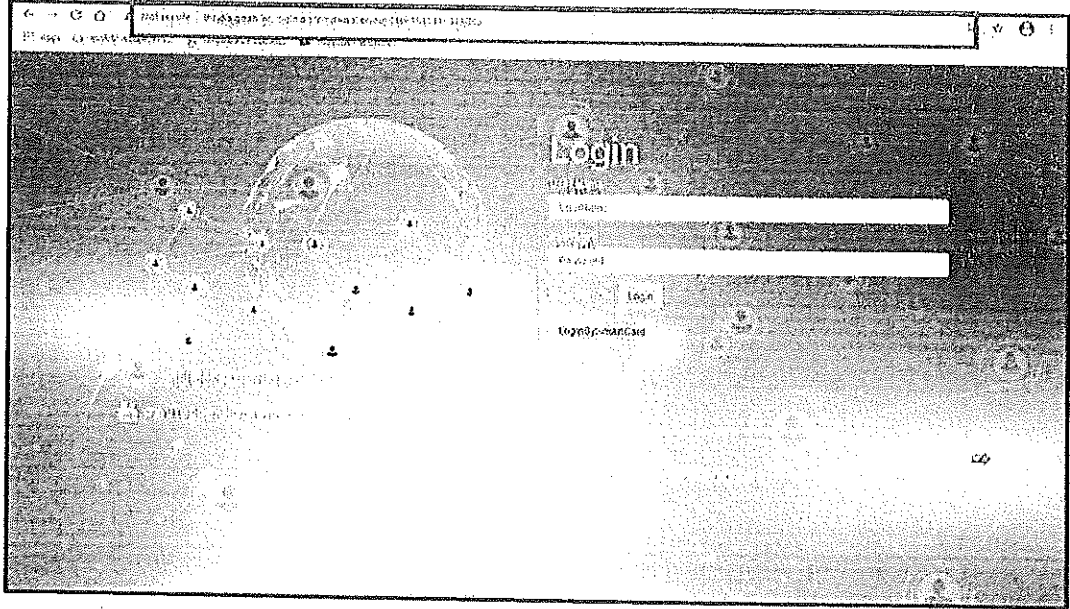
ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ดำเนินการบันทึกข้อมูลค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ พร้อมกับรับรองความถูกต้องของข้อมูลผ่านระบบ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ หากมีปัญหาอุปสรรคหรือข้อสงสัยประการใด สามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ของ admin ที่ให้ไว้ในหน้าเว็บไซต์ ดังรายละเอียดที่ส่งมาพร้อมนี้

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๒๓ มกราคม ๒๕๖๔

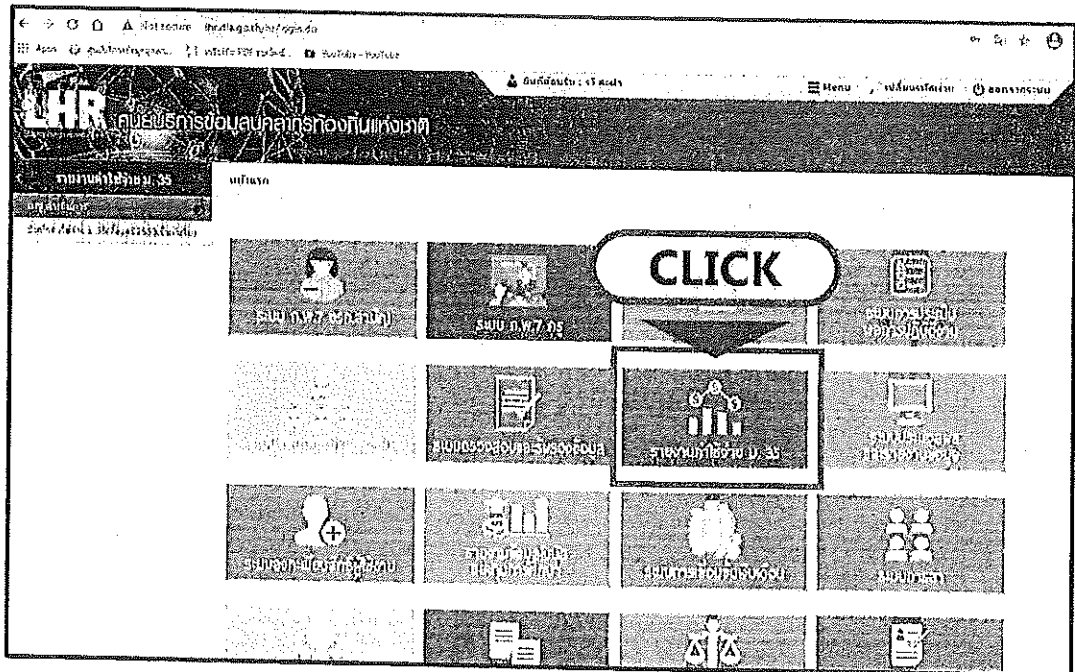
สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กลุ่มงานส่งเสริมการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๘๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๔
โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๘๘๘๑

วิธีการบันทึกค่าใช้จ่าย มาตรา ๓๕

ขั้นตอนที่ ๑ เข้าสู่ระบบศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรท้องถิ่นแห่งชาติ คลิกที่ช่อง URL พิมพ์คำว่า www.lhr.dla.go.th กด Enter จากนั้นเข้าสู่ระบบด้วย ID Card

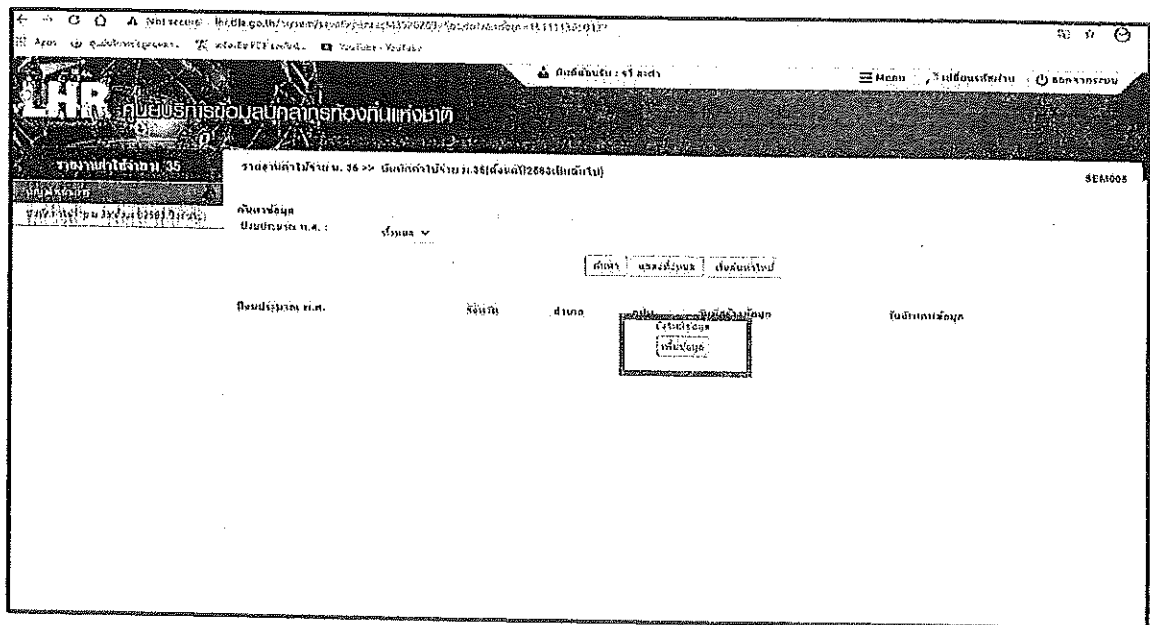
ขั้นตอนที่ ๒ คลิกเลือกเมนู รายงานค่าใช้จ่าย มาตรา ๓๕

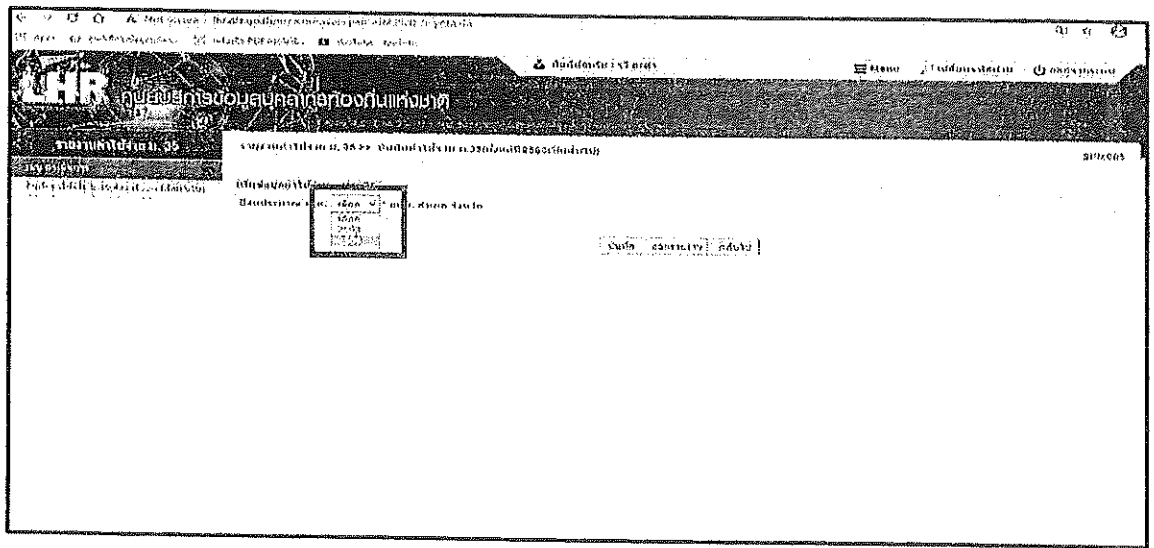
ขั้นตอนที่ ๓ เลือกเมนูดำเนินการ > บันทึกค่าใช้จ่าย ม.๓๕ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ขั้นตอนที่ ๔ คลิกปุ่มเพิ่มข้อมูล

ขั้นตอนที่ ๕ คลิกเลือก ปีงบประมาณที่ต้องการบันทึก จะปรากฏหน้าจอบันทึกรายการ

ขั้นตอนที่ ๖ บันทึกข้อมูลรายการที่กำหนดเมื่อเสร็จ ให้สังเกตยอดร้อยละ(%) ของค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ตามมาตรา ๓๕ ว่าถูกต้องหรือไม่ หากถูกต้องเรียบร้อยแล้ว "กดปุ่มบันทึก"

ปีงบประมาณ	ปีบัญชี	ปีงบการเงิน	งบการเงิน
2559	2559	2559	2559
2560	2560	2560	2560
2561	2561	2561	2561
2562	2562	2562	2562
2563	2563	2563	2563
2564	2564	2564	2564
2565	2565	2565	2565
2566	2566	2566	2566
2567	2567	2567	2567
2568	2568	2568	2568
2569	2569	2569	2569
2570	2570	2570	2570
2571	2571	2571	2571
2572	2572	2572	2572
2573	2573	2573	2573
2574	2574	2574	2574
2575	2575	2575	2575
2576	2576	2576	2576
2577	2577	2577	2577
2578	2578	2578	2578
2579	2579	2579	2579
2580	2580	2580	2580
2581	2581	2581	2581
2582	2582	2582	2582
2583	2583	2583	2583
2584	2584	2584	2584
2585	2585	2585	2585
2586	2586	2586	2586
2587	2587	2587	2587
2588	2588	2588	2588
2589	2589	2589	2589
2590	2590	2590	2590
2591	2591	2591	2591
2592	2592	2592	2592
2593	2593	2593	2593
2594	2594	2594	2594
2595	2595	2595	2595
2596	2596	2596	2596
2597	2597	2597	2597
2598	2598	2598	2598
2599	2599	2599	2599
2600	2600	2600	2600

ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๕๕

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับมอบหมายจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ให้ร่วมตรวจสอบข้อมูลผู้ลงทะเบียนโครงการเราชนะตามนโยบายรัฐบาล ว่าเป็นบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือไม่ ดังนั้น เพื่อให้การตรวจสอบข้อมูล มีความถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน จึงขอความร่วมมือจังหวัด แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ดังนี้

๑. ดำเนินการตรวจสอบ หรือแก้ไขข้อมูลของข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในระบบศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรท้องถิ่นแห่ง (LHR) ให้ครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน

๒. กรณีบุคลากรพ้นสภาพจากการเป็นบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้ดำเนินการระบุสถานะว่าเกษียณอายุ หรือลาออก หรือเสียชีวิต หรือไล่ออก หรือปลดออก หรือโอน หรือเลิกจ้าง หรือไปรับราชการหน่วยงานอื่น ในระบบ ก.พ.๗ ให้ถูกต้อง แล้วจึงดำเนินการยกเลิกผู้ครองตำแหน่งออกจากกรอบอัตรากำลัง

๓. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ครบถ้วน และถูกต้องแล้ว ให้ดำเนินการรับรองความถูกต้องของข้อมูลผ่านระบบศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรท้องถิ่นแห่งชาติ (LHR) ให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่รับรองข้อมูลไม่ถูกต้องอาจส่งผลกระทบต่อให้ผู้ลงทะเบียนโครงการเราชนะเสียสิทธิไปด้วย

๔. ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด เร่งรัดติดตามการดำเนินการดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และรับรองข้อมูลผ่านระบบศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรท้องถิ่นแห่งชาติ (LHR) ระดับจังหวัด ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานส่งเสริมการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๘๙๙๑

ผู้ประสานงาน นายรวี สะดำ

โทร ๐๖ ๓๙๙๔ ๖๙๕๕

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๙.๔/ว ๓๒๘

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่นจากระบบศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรแห่งชาติ (LHR)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๐๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งแผนปฏิบัติงานและมาตรการดำเนินโครงการศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งดำเนินการพัฒนาระบบโครงการศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรท้องถิ่นแห่งชาติ ระยะที่ ๒ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติ ก.พ.๗ ของข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน ไว้เพื่อประกอบการชี้แจงค่าของบประมาณกับสำนักงบประมาณ และจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณในปีปัจจุบันและปีถัดไป นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เพื่อให้ได้ข้อมูลของข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่นในระบบศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรแห่งชาติ (LHR) เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง ครบถ้วน และสามารถนำมาใช้ประกอบการชี้แจงค่าของบประมาณรายจ่ายประจำปี การจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายการเงินอุดหนุนทั่วไป เงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าเงินเดือนครูและค่าจ้างประจำ) และเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ค่าเงินเดือน ค่าตอบแทน และเงินอื่น ๆ) และการจัดสรรอัตรากำลังของข้าราชการ หรือพนักงานครูส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งในสายงานบริหารสถานศึกษา และตำแหน่งในสายงานการสอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และในปีงบประมาณถัด ๆ ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น จึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งดำเนินการบันทึก แก้ไข ปรับปรุงข้อมูลข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่นทุกตำแหน่ง รวมถึงลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในระบบศูนย์บริการข้อมูลบุคลากรแห่งชาติ (LHR) ให้เป็นปัจจุบันโดยเร็ว ก่อนเริ่มต้นไตรมาสที่ ๓ (เดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๔)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายประยูร รัตนเสนีย์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานบริหารงานบุคคลทางการศึกษาท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๒๒๗

โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๕๕

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๘

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง การหรือการประชุมคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีองค์ประกอบของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ครบ

เรียน ประธาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๕๙๔๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ด้วยสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ได้เสนอให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย พิจารณาให้ความเห็นกรณีคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นผลให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้ง ทำให้ไม่มีองค์ประกอบนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในสัดส่วนของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติว่าคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะสามารถดำเนินการประชุมต่อไปได้หรือไม่

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ขอแจ้งแนวทางปฏิบัติเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ พิจารณาเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัด) กรณีกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ครบ และมีความเห็นว่า ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดองค์ประกอบคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ให้มาจากผู้แทนจำนวน ๔ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่หนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด ประธานกรรมการ (มาตรา ๕ (๑)) กลุ่มที่สอง กรรมการที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน ๓ คน (มาตรา ๕ (๒)) กลุ่มที่สาม กรรมการผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ คน ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ คน (มาตรา ๕ (๓)) กลุ่มที่สี่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน (มาตรา ๕ (๔)) มาตรา ๑๖ ได้กำหนดองค์ประกอบคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ให้มาจากผู้แทน จำนวน ๔ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับมอบหมาย

/ประธาน...

ประธานกรรมการ (มาตรา ๑๖ (๑)) กลุ่มที่สอง กรรมการโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรา ๑๖ (๒)) กลุ่มที่สาม ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน ๖ คน ประกอบด้วย นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๓ คน และปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๓ คน (มาตรา ๑๖ (๓)) กลุ่มที่สี่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๖ คน (มาตรา ๑๖ (๔)) แล้วต่อมาคณะกรรมการเลือกตั้งได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นผลให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้ง ทำให้กรรมการในกลุ่มที่สามของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา ๕ (๓) และกรรมการในกลุ่มที่สามของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา ๑๖ (๓) ที่เป็นผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในส่วนของนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขาดหายไป แต่ยังมีกรรมการคนอื่นในส่วนนั้นอยู่ เช่น กรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หากยังมีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่อีก ๑ คน หรือกรณีกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หากยังมีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่อีกอย่างน้อย จำนวน ๑ คน ก็ถือว่ายังมีกรรมการผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามอนุมาตราดังกล่าว ซึ่งครบองค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๕ (๓) และมาตรา ๑๖ (๓) ทั้งนี้ เทียบเคียงได้กับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ที่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เคยหารือเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิลาออกจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ตามเรื่องเสร็จที่ ๗๔๔/๒๕๖๒ ทั้งนี้ การกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการในกฎหมายแต่ละฉบับนั้นมีเจตนารมณ์เพื่อให้สามารถจัดประชุมและพิจารณาเรื่องต่างๆ ได้ในระยะเริ่มแรก และเมื่อได้มีการดำเนินงานตามกฎหมายนั้นแล้ว แม้ต่อมากรรมการที่ผู้แทนบางส่วนขาดหายไป แต่ยังคงองค์ประกอบของคณะกรรมการตามที่กฎหมายกำหนด และสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ แต่ในกรณีที่เรื่องจะพิจารณานั้นเกี่ยวข้องกับกรรมการในส่วนที่ขาดหายไป ก็ควรรอกรรมการที่ผู้แทนเรื่องนั้นๆ ร่วมพิจารณาเว้นแต่เป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วน

ดังนั้น กรณีไม่มีผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นครบทุกฝ่าย แต่หากยังมีตัวแทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามมาตรา ๕ (๓) มาตรา ๒๓ (๓) และมาตรา ๒๕ (๓) ก็สามารถดำเนินการประชุมคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด) ได้ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยได้วินิจฉัยไว้

๒. ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ วินิจฉัยกรณีกรรมการตามองค์ประกอบของ ก.อบต.จังหวัด ไม่มีหรือพ้นจากตำแหน่งซึ่งจะเป็นผลให้การจัดประชุม ก.อบต.จังหวัด สามารถดำเนินการได้หรือไม่นั้น ให้พิจารณาจากองค์ประกอบหลักตามที่กฎหมายบัญญัติ กล่าวคือ หาก ก.อบต.จังหวัด ยังคงมีกรรมการที่ผู้แทนส่วนราชการ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลครบทั้ง ๓ องค์ประกอบ และมีองค์ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง แม้ว่าองค์ประกอบผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลจะไม่มีนายกองคํการบริหารส่วนตำบล เนื่องจากครบวาระการดำรงตำแหน่งทั้ง ๓ คน ก็อาจประชุม ก.อบต.จังหวัดได้ เพราะองค์ประกอบหลักครบถ้วน และมีองค์ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ดังนั้น การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด) ตามมาตรา ๕ (๔) มาตรา ๒๓ (๔) และมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีไม่ครบหรือพ้นจากตำแหน่งบางส่วน ในการประชุม

เพื่อคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด) ให้พิจารณาจากองค์ประกอบหลักตามที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ หากยังคงมีกรรมการที่เป็นผู้แทนส่วนราชการ และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๕ (๓) มาตรา ๒๓ (๓) และมาตรา ๒๕ (๓) ครบทั้งสององค์ประกอบในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีองค์ประกอบในแต่ละฝ่ายไม่น้อยกว่ากึ่งหน้าของกรรมการในแต่ละฝ่ายตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) มาตรา ๒๓ (๑) (๒) และ (๓) และมาตรา ๒๕ (๑) (๒) และ (๓) สามารถประชุมเพื่อเสนอรายชื่อบุคคลตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเห็นว่าเป็นบุคคลที่สมควรได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด) โดยผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนด โดยต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมให้เสนอชื่อด้วย ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนเทศบาล ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๓ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานทั่วไปการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐-๒๒๕๑-๕๐๐๐ ต่อ ๕๒๑๘

โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๕๐๕๕

ผู้ประสานงาน นางสาวอัจฉราภรณ์ อนุสุเรนทร์ ๐๘-๕๘๑๐-๕๘๖๑

ที่ มท ๐๘๐๙.๗/ว ๒๕๖๔

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี

เรียน ประธาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ส่วนที่ ๓๓ วันที่ ๑๐๑๘.๐๘/๕๔๓๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๑ ชุด
๒. สำเนารายงานการประชุม ก.จ. ครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ ก.ท. และ ก.อบต. ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมครั้งที่ ๓๓ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ ได้ประชุมเพื่อพิจารณา เรื่องการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับประเด็นการได้รับเงินรางวัลประจำปี ไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ การต่อรองเรียกรับผลประโยชน์ และไม่มีคุณค่าของงบประมาณ โดยมีข้อสังเกตว่า ปัจจุบันประเทศไทยขาดแคลนงบประมาณในการบริหารประเทศ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนั้น ควรมีการชะลอการให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวออกไปก่อนตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะนำประเด็นดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) เพื่อพิจารณาต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ขอเรียนว่า ก.จ. ครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ ก.ท. และ ก.อบต. ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ ได้ประชุมพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองแล้ว มีมติไม่เห็นชอบให้มีการชะลอการดำเนินการและการเบิกจ่ายเงินรางวัลประจำปี ตามประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากเห็นว่า การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ เพื่อเสนอขอรับและจ่ายเงินรางวัลประจำปี ไม่ได้เป็นการบังคับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการแต่อย่างใด แต่เป็นอำนาจของนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะพิจารณาบริหารงบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์การเงินการคลังว่ามีงบประมาณเพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และมีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องไม่สูงกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตั้งแต่ต้นปีที่จะเสนอขอรับและจ่ายเงินรางวัลประจำปีแล้ว ประกอบกับ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ (ตามตัวชี้วัด) โกลด์จะดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในเดือนกันยายน ๒๕๖๓ ดังนั้น กรณีตามข้อสังเกตของคณะกรรมการดังกล่าว จึงเห็นควรเน้นย้ำ และให้คำแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า เนื่องจากในปี ๒๕๖๓ และปีถัดไป ประเทศไทยอาจมีสภาพเศรษฐกิจชะลอตัว และยังได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ต่ำกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ การจะจ่ายเงินรางวัลประจำปี

/จึงควรมี...

จึงควรมีการพิจารณาให้รอบคอบ และคำนึงถึงสถานะการเงินการคลัง โดยควรนำงบประมาณไปจัดทำบริการ
สาธารณะ กิจกรรมสาธารณะ และแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของประชาชนเป็นลำดับแรกก่อน
ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการและการเบิกจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะ
เป็นเงินรางวัลประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามมติดังกล่าว จึงขอความร่วมมือจังหวัด
แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาตามข้อเน้นย้ำ และคำแนะนำดังกล่าวข้างต้นต่อไป
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขาธิการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กลุ่มงานส่งเสริมการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

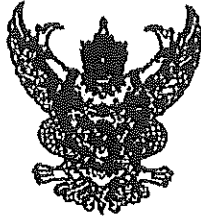
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๔

โทรสาร. ๐ ๒๒๔๓ ๘๙๙๑

ผู้ประสานงาน : นายอดิศร สุนทรวิภาต โทร. ๐๘-๙๙๖๙-๒๕๓๓

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๘.๐๘/๖๕ พ.ศ.

คณะกรรมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ 43706
วันที่ ๒๖ มี.ค. ๒๕๖๓

คณะกรรมการปกครอง

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๓

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล ก.ทอ
เลขที่รับ 16582
วันที่ ๒๑ ส.ค. ๒๕๖๓
เวลา

เรื่อง ขอบแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการการปกครอง

เรียน ประธานคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปผลการประชุม คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๓

ด้วยคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ได้รับทราบข้อมูลจากการเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนและประชาชนโดยทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี (เงินโบนัส) ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีการกล่าวอ้างว่าข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่นได้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ โดยมิได้มีการพิจารณาประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติราชการ แต่มีการต่อรองการได้เงินประโยชน์ตอบแทนดังกล่าวจากข้าราชการประจำและฝ่ายบริหารที่เป็นข้าราชการการเมือง อีกทั้ง ได้รับทราบข้อมูลว่า การปฏิบัติงานของข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นข้าราชการประจำในบางพื้นที่ยังขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งฝ่ายบริหารที่เป็นข้าราชการการเมืองซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนไม่ได้รับความร่วมมือจากข้าราชการประจำในการบริหารจัดการงานในพื้นที่เท่าที่ควรเนื่องจากฝ่ายบริหารที่เป็นข้าราชการการเมืองมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งตามวาระทำให้ไม่สามารถกำกับดูแลข้าราชการประจำที่อยู่ในพื้นที่ได้อย่างแท้จริงโดยอาจมีสาเหตุมาจากการที่ไม่มีการหมุนเวียนเปลี่ยนงานของข้าราชการประจำ เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น

ในการนี้ คณะกรรมการการปกครองได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว โดยเชิญปลัดกระทรวงมหาดไทย และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเข้าร่วมประชุม ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยและอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มอบหมายให้ พ.จ.อ. ชนิษฐ์ ราชนิติ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบริหารงานบุคคลท้องถิ่นเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการปกครอง และคณะกรรมการการปกครองได้มีข้อสังเกตรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในการดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ฝ่ายสวัสดิการชุมชน ... นางสาวสมชอบ
บุคลากรท้องถิ่น ... นางสาวเมือง
เลขรับ 1296
วันที่ 26/8/63
เวลา

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพจิตร ศรีวรรณ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

เลขรับ 1404
วันที่ 25-8-63
เวลา

สำนักกรรมการ ๒

กลุ่มงานคณะกรรมการการปกครอง

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๕๐๐ ต่อ ๗๐๐๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ committee.a2563@gmail.com

อ.ว. ส.บ.

สรุปผลการประชุม
คณะกรรมการการปกครองสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓๓
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ (สผ.) ๔๐๗ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา

คณะกรรมการการปกครองได้ประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษให้แก่ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กับความสอดคล้องของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการได้รับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องแล้ว และมีข้อสังเกต ดังนี้

๑. กรณีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษให้แก่พนักงานส่วนท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการได้รับทราบข้อมูลว่า การกำหนดให้มีเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี (เงินโบนัส) ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรกลางด้านการบริหารงานบุคคลขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งโดยหลักการไม่ได้ เป็นการบังคับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติ ราชการและจ่ายเงินโบนัสให้แก่ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างแต่อย่างใด คณะกรรมการจึงมีข้อสังเกตว่า ปัจจุบันประเทศไทยขาดแคลนงบประมาณในการบริหารประเทศ เนื่องจาก สภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ดังนั้น ควรมีการชะลอการให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวออกไปก่อนตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นควรจะนำประเด็นดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการกลางข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) เพื่อพิจารณาต่อไป

๒. กรณีความสอดคล้องของประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการมีความเห็นว่าอาจมีการทบทวนให้มีการหมุนเวียนเปลี่ยนงาน ตำแหน่งปลัด และผู้อำนวยการกองทุก ๔ ปี เพื่อพัฒนาศักยภาพให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้ายที่สุด โดยขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นนำประเด็นนี้ ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามแนวทางเท่าที่สามารถจะดำเนินการได้

สรุปผลการประชุม
คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓๓
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ (สผ.) ๕๐๗ ชั้น ๕ อาคารรัฐสภา

คณะกรรมการการปกครองได้ประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษให้แก่ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กับความสอดคล้องของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการได้รับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องแล้ว และมีข้อสังเกต ดังนี้

๑. กรณีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษให้แก่พนักงานส่วนท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการได้รับทราบข้อมูลว่า การกำหนดให้มีเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี (เงินโบนัส) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรกลางด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งโดยหลักการไม่ได้ เป็นการบังคับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติ ราชการและจ่ายเงินโบนัสให้แก่ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างแต่อย่างใด คณะกรรมการจึงมีข้อสังเกตว่า ปัจจุบันประเทศไทยขาดแคลนงบประมาณในการบริหารประเทศจำเป็นต้องกู้เงิน เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ดังนั้น ควรมีการชะลอการให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวออกไปก่อนตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

๒. กรณีความสอดคล้องของประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการมีความเห็นว่าอาจมีการทบทวนให้มีการหมุนเวียนเปลี่ยนงาน ตำแหน่งปลัด และผู้อำนวยการกองทุก ๕ ปี เพื่อพัฒนาศักยภาพให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้ายที่สุด โดยขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นนำประเด็นนี้ ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามแนวทางเท่าที่สามารถจะดำเนินการได้

รายงานการประชุม
คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓
วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ ห้องประชุม ๕๕๐๑ อาคาร ๕ ชั้น ๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

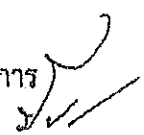
ผู้มาประชุม

๑. นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย	ประธานที่ประชุม
๒. นายสันติธร ยิ้มละมัย	แทนอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๓. น.ส.สุลัดดา ธรรมานุสดี	แทนเลขาธิการ ก.พ.	กรรมการ
๔. นายภูมิรักษ์ ชมแสง	แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
๕. ร.ต.ท.หญิงศรีณัฏร์ เลิศโอภาส	แทนอธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการ
๖. นายคำรณ โกมลศุภกิจ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗. นายสาโรช คัชมาตย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. นายธวัชชัย พิภอังกูร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. นายสมชาย ชุ่มรัตน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. นายแสวง บุญรักศิลป์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๑. นายธนา ยืนตรโกวิท	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๒. นายกิติเมศวร์ รุ่งธนิเกียรติ	นายก อบจ.สุรินทร์	กรรมการ
๑๓. นายณัฐวุฒิ ทวีเกื้อกูลกิจ	นายก อบจ.ตาก	กรรมการ
๑๔. นายสังจพร จันทร์ศรีนวล	ปลัด อบจ.กระบี่	กรรมการ
๑๕. นายดำรงค์ ทองศรี	ปลัด อบจ.เลย	กรรมการ
๑๖. นางพัฒนาวดี วิริยปิยะ	ปลัด อบจ.ขอนแก่น	กรรมการ
๑๗. นายปิยะ คังกัน	แทนเลขาธิการ ก.จ.	เลขานุการ
๑๘. นายเมธา รุ่งฤทัยวัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหาร
งานบุคคลส่วนท้องถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. พ.จ.อ.ชวินทร์ ราชมณี	ผชช.บด.	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายสมชอบ นิตพิจน์ นายก อบจ.นครพนม

กรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายมนู โชติเสน	ผอ.กง.มถ.
๒. นายสุวรรณชัย สมปอง	ผอ.กง.บศ.
๓. นายสุพจน์ ไชยศรี	ผอ.กง.สบ.
๔. นายจิรพัฒน์ น้อยเพ็ง	กง.มบ.
๕. น.ส.ผ่องพรรณ มุขระโกษา	กง.มบ.
๖. นางบุรณี แพรโรจน์	กง.มบ.
๗. น.ส.อัจฉราภรณ์ อนุสุเรนทร์	กง.มบ.
๘. น.ส.มะลิวัลย์ จิตรอาร์ณ	กง.มบ.
๙. นางสาวนีย์ นิรมลรัตน์	กง.มบ.
๑๐. น.ส.ยุวดี กิตติพัฒนาการณย์	กง.มบ.
๑๑. นางมณฑิรา สุวรรณมณีรัตน์	กง.มบ.
๑๒. นางลัดดา ไชยศรี	กง.มบ.
๑๓. น.ส.นิลวรรณ บัวแย้ม	กง.มบ.
๑๔. นายคงศักดิ์ โตจัน	กง.มบ.
๑๕. น.ส.สุรัสวดี แซ่จิว	กง.มบ.
๑๖. น.ส.สุธาสินี ทาทรัพย์	กง.มบ.
๑๗. น.ส.ณิชชาภัทร ขวัญแก้ว	กง.มบ.
๑๘. น.ส.มณีจันทร์ โคตรบรรเทา	กง.บศ.
๑๙. น.ส.ฐิติภรณ์ กลัดแก้ว	กง.สบ.
๒๐. น.ส.พรทิพย์ พลวงษ์ศรี	กง.สบ.
๒๑. น.ส.ศุภัสภักษ มีศรีรอด	กง.สบ.
๒๒. นายชยุต แก้วมณี	กง.สบ.
๒๓. นายรวี สะด้า	กง.สบ.
๒๔. น.ส.สุรัตน์ รัตนภัทรนันท์	กง.สบ.
๒๕. น.ส.สิริรัตน์ แต่งรอด	กง.มถ.
๒๖. นายเศรษฐพงศ์ แผล่งส้าน	กง.มถ.
๒๗. นายแสงจันทร์ ดวงระหว้า	กง.มถ.
๒๘. นายอดิสร สุนทรวิภาต	กง.สบ.
๒๙. น.ส.พิมพ์พร บำรุงกิจ	กง.มถ.
๓๐. ว่าที่ร้อยตรีเจษฎา จันทร์วีระชัย	กง.มถ.
๓๑. นายนิพนธ์ คชกาญจน์	กง.สบ.
๓๒. น.ส.กชนิภา ใจเกลี้ยง	กง.บศ.
๓๓. นายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ	หัวหน้าสำนักงาน ก.ถ.

- เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.

เนื่องจากประธาน ก.จ. มีราชการสำคัญไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ที่ประชุมจึงเลือก นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ตามมาตรา ๑๐ ประกอบ มาตรา ๑๖ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

๔.๘ การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ เพื่อเสนอขอรับเงินรางวัลประจำปี ตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘

ต้นเรื่อง

คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประชุมชี้แจงเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ กรณีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ที่จ่ายเงินรางวัลประจำปีให้แก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เกี่ยวกับประเด็น ดังนี้

๑. ประเด็นการได้รับเงินรางวัลประจำปีไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ
๒. ประเด็นมีการต่อรองเรียกรับผลประโยชน์
๓. ไม่มีความคุ้มค่าของงบประมาณ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ชี้แจงกรณีดังกล่าวแล้ว และคณะกรรมการฯ ได้มีข้อสังเกตว่า ปัจจุบันประเทศไทยขาดแคลนงบประมาณในการบริหารประเทศ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนั้น ควรมีการชะลอการให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวออกไปก่อนตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ควรจะนำประเด็นดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) เพื่อพิจารณาต่อไป รายละเอียดตามเอกสารแนบท้าย

ข้อเท็จจริง

๑. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อจ่ายเงินรางวัลประจำปี ให้แก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ดังนี้

๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๓,๑๐๐ แห่ง เป็นเงิน ๓,๒๐๙,๗๔๔,๖๕๒ บาท

๑.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๓,๕๖๐ แห่ง เป็นเงิน ๔,๕๔๕,๒๗๓,๕๐๐ บาท

๒. องค์การบริหารส่วนจังหวัดใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อจ่ายเงินรางวัลประจำปีให้แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ดังนี้

๒.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๔๘ แห่ง เป็นเงิน ๔๘๓,๙๙๒,๘๑๖ บาท

๒.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๗๖ แห่ง เป็นเงิน ๑,๑๘๑,๔๗๑,๙๖๒ บาท

ข้อพิจารณา

อ.ก.จ.โครงสร้างฯ ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๓ ได้พิจารณาประเด็นดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า ควรให้มีการชะลอการดำเนินการและการเบิกจ่ายเงินรางวัลประจำปี ตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป เนื่องจากเห็นว่า ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจของประเทศมีการชะลอตัว และผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าประมาณการที่ตั้งไว้จำนวนมาก ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรคำนึงถึงการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และความคุ้มค่าให้มากที่สุด โดยควรนำงบประมาณดังกล่าวไปจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน และยังเห็นว่า ในเวลานี้หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำงบประมาณไป

จ่ายเงินรางวัลประจำปีให้แก่บุคลากรที่อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมได้ ถึงแม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้มีการดำเนินการประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ใกล้จะเสร็จสิ้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นตอนการตรวจประเมินของคณะกรรมการ ประเมินฯ ขึ้นตอน ก.จังหวัด เห็นชอบ และขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินตามลำดับแต่อย่างใด

ข้อเสนอ

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม ไม่เห็นชอบให้มีการชะลอการดำเนินการและการเบิกจ่ายเงินรางวัลประจำปี ตามประกาศ ก.จ. เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากเห็นว่า การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ เพื่อเสนอขอรับและจ่ายเงินรางวัลประจำปี ไม่ได้เป็นการบังคับให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องดำเนินการแต่อย่างใด แต่เป็นอำนาจของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะพิจารณาบริหารงบประมาณ และคำนึงถึงสถานะการเงินการคลังว่า มีงบประมาณเพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และมีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามมาตรา ๓๕ ไม่สูงกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตั้งแต่ต้นปีที่จะเสนอขอรับและจ่ายเงินรางวัลประจำปีแล้ว ประกอบกับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ (ตามตัวชี้วัด) ใกล้จะดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในเดือนกันยายน ๒๕๖๓ ดังนั้น กรณีตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว จึงเห็นควรเน้นย้ำ และให้คำแนะนำแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า เนื่องจากในปี ๒๕๖๓ และปีถัดไป ประเทศไทยอาจมีสภาพเศรษฐกิจชะลอตัว และยังได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีรายได้ต่ำกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ การจะจ่ายเงินรางวัลประจำปี จึงควรมีการพิจารณาให้รอบคอบ และคำนึงถึงสถานะการเงินการคลัง โดยควรนำงบประมาณไปจัดทำบริการสาธารณะ กิจกรรมสาธารณะ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นลำดับแรกก่อน และให้ฝ่ายเลขานุการฯ ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตัวชี้วัดการประเมินฯ เพื่อให้การประเมินฯ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง อื่น ๆ

- ไม่มี -

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ น.

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

พ.จ.อ.

(ชรินทร์ ราชมนตรี)

ผชช.บถ.

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นายเมธา รุ่งฤทัยวัฒน์)

ผอ.สน.บถ.

ผู้ช่วยเลขานุการ ก.จ.

รายงานการประชุม
คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล
ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๕๕๐๑ อาคาร ๕ ชั้น ๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ผู้มาประชุม

๑. นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย	ประธานที่ประชุม
๒. นายสันติธร ยิ้มละมัย	แทนอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๓. น.ส.สุลักษณ์ ธรรมานุสติ	แทนเลขาธิการ ก.พ.	กรรมการ
๔. นายภูมิรักษ์ ชมแสง	แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
๕. ร.ต.ท.หญิงสรณ์กร เลิศโอภาส	แทนอธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการ
๖. นายสุโรช คัชมาตย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗. นายวสันต์ วรรณวโรทร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. นายเอนก เกษมสุข	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. นางเสียมใส ไจแจ้ง	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๑. นางสาวพรศรี กิจธรรม	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๒. นายสมนึก ธนเดชากุล	นายกเทศมนตรีนครนนทบุรี	กรรมการ
๑๓. นายระเสริฐ วชิรเชื่อนพันธ์	นายกเทศมนตรีเมืองพระประแดง	กรรมการ
๑๔. นายศักดิ์พิงศ์ ธรรมอาชากุล	ปลัดเทศบาลตำบลบางาง	กรรมการ
๑๕. นายสุนทร สุวรรณพร	ปลัดเทศบาลตำบลท่ามะขาม	กรรมการ
๑๖. นายคนองพล เพ็ชรรัตน์	ปลัดเทศบาลเมืองวังน้ำเย็น	กรรมการ
๑๗. นายปิยะ คังกัน	แทนเลขานุการ ก.ท.	เลขานุการ
๑๘. นายเมธา รุ่งฤทัยวัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหาร งานบุคคลส่วนท้องถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. พ.จ.อ.ชวินทร์ ราชมณี	ผชช.บด.	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายประทีป ทวยเจริญ	นายกเทศมนตรีตำบลเกาะพะงัน	กรรมการ
-----------------------	---------------------------	---------

การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการเพื่อเสนอขอรับเงิน
ตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ
เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล
สำหรับพนักงานเทศบาล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘

ต้นเรื่อง

คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ประชุมชี้แจงเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ กรณีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมี
ลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ที่จ่ายเงิน
รางวัลประจำปีให้แก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เกี่ยวกับประเด็น ดังนี้

๑. ประเด็นการได้รับเงินรางวัลประจำปีไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ
๒. ประเด็นมีการต่อรองเรียกรับผลประโยชน์
๓. ไม่มีความคุ้มค่าของงบประมาณ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ชี้แจงกรณีดังกล่าวแล้ว และคณะกรรมการฯ ได้มีข้อสังเกตว่า
ปัจจุบันประเทศไทยขาดแคลนงบประมาณในการบริหารประเทศ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยได้รับ
ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนั้น ควรมีการชะลอการให้เงินประโยชน์
ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวออกไปก่อนตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ควรจะนำประเด็นดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง)
เพื่อพิจารณาต่อไป รายละเอียดตามเอกสารแนบท้าย

ข้อเท็จจริง

๑. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อจ่ายเงินรางวัลประจำปี ให้แก่
ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ดังนี้

- ๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๓,๑๐๐ แห่ง เป็นเงิน ๓,๒๐๙,๗๔๔,๖๕๒ บาท
- ๑.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๓,๕๖๐ แห่ง เป็นเงิน ๔,๕๔๕,๒๗๓,๕๐๐ บาท

๒. เทศบาลใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อจ่ายเงินรางวัลประจำปีให้แก่พนักงานเทศบาล
ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ดังนี้

- ๒.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๘๗๙ แห่ง เป็นเงิน ๑,๓๗๙,๙๖๔,๘๖๑ บาท
- ๒.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๙๕๑ แห่ง เป็นเงิน ๑,๖๖๒,๙๙๘,๐๖๔ บาท

ข้อพิจารณา

อ.ก.ท. ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๓ ได้พิจารณาประเด็น
ดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า ไม่ควรมีการชะลอการดำเนินการ และการเบิกจ่ายเงินรางวัลประจำปี ตามประกาศ
ก.ท. เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น
เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานเทศบาล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างของ
เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากโดยหลักการแล้วการประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ
เพื่อเสนอขอรับเงินและจ่ายเงินรางวัลประจำปี ไม่ได้เป็นการบังคับให้ดำเนินการแต่อย่างใด แต่ในการประเมินฯ
เป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีที่จะพิจารณาว่า เทศบาลมีสถานะการเงินการคลังระดับใด มีงบประมาณ
เพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และมีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามมาตรา ๓๕ ไม่สูงกว่าร้อยละ
๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือไม่ ก่อนที่จะจัดให้มีการเสนอขอรับและจ่ายเงินรางวัลประจำปี
ประกอบกับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ (ตามตัวชี้วัด)
ใกล้จะดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในเดือนกันยายน ๒๕๖๓ ดังนั้น กรณีตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ

จึงเห็นควรเน้นย้ำ และให้คำแนะนำแก่เทศบาลว่า เนื่องจากในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีสภาพเศรษฐกิจชะลอตัว และยังได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เทศบาลอาจมีรายได้น้อยกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ การจ่ายเงินรางวัลประจำปี จึงควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ และให้คำนึงถึงสถานะการเงินการคลังว่า มีงบประมาณเพียงพอต่อการจัดทำบริการสาธารณะ กิจกรรมสาธารณะ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นลำดับแรกก่อน และให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำข้อเสนอแนะของอนุกรรมการฯ ไปปรับปรุงแก้ไขตัวชี้วัดการประเมินฯ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

ข้อเสนอ

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม ไม่เห็นชอบให้มีการชะลอการดำเนินการและการเบิกจ่ายเงินรางวัลประจำปี ตามประกาศ ก.ท. เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานเทศบาล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากเห็นว่า การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ เพื่อเสนอขอรับและจ่ายเงินรางวัลประจำปี ไม่ได้เป็นการบังคับให้เทศบาลต้องดำเนินการแต่อย่างใด แต่เป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีที่จะพิจารณาบริหารงบประมาณและคำนึงถึงสถานะการเงินการคลังว่า มีงบประมาณเพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และมีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามมาตรา ๓๕ ไม่สูงกว่าร้อยละ ๕๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตั้งแต่ต้นปีที่จะเสนอขอรับและจ่ายเงินรางวัลประจำปีแล้ว ประกอบกับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ (ตามตัวชี้วัด) ใกล้จะดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในเดือนกันยายน ๒๕๖๓ ดังนั้น กรณีตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว จึงเห็นควรเน้นย้ำ และให้คำแนะนำแก่เทศบาลว่า เนื่องจากในปี ๒๕๖๓ และปีถัดไป ประเทศไทยอาจมีสภาพเศรษฐกิจชะลอตัว และยังได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เทศบาลมีรายได้ต่ำกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ การจะจ่ายเงินรางวัลประจำปี จึงควรมีการพิจารณาให้รอบคอบ และคำนึงถึงสถานะการเงินการคลัง โดยควรนำงบประมาณไปจัดทำบริการสาธารณะ กิจกรรมสาธารณะ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นลำดับแรกก่อน และให้ฝ่ายเลขานุการฯ ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตัวชี้วัดการประเมินฯ เพื่อให้การประเมินฯ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่อง อื่น ๆ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

พ.จ.อ.

(ชวินทร์ ราชเมธี)

ผชช.บถ.

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นายเมธา รุ่งฤทัยวัฒน์)

ผอ.สน.บถ.

ผู้ช่วยเลขานุการ ก.ท.

รายงานการประชุม.

คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

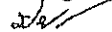
ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น.

ณ ห้องประชุม ๕๕๐๑ อาคาร ๕ ชั้น ๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ผู้มาประชุม

๑. นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย	ประธานที่ประชุม
๒. นายสันติธร ยิ้มละมัย	แทนอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๓. น.ส.สุลักษณ์ ธรรมานุสติ	แทนเลขาธิการ ก.พ.	กรรมการ
๔. นายภูมิรักษ์ ชมแสง	แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
๕. ร.ต.ท.หญิงสร้อยกร เลิศโอภาส	แทนอธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการ
๖. นายสมดี ศษายั่งยืน	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗. นางชลิดา โชติยกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. นายพิษณุ พรหมจารีย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. นายพิชัย นवलนภาศรี	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. นายสนั่น สายสุนทร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๑. นายศรีพงศ์ บุตรงามดี	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๒. ดร.วิระศักดิ์ ฮาดดา	นายก อบต.คลองสาม	กรรมการ
๑๓. นายภาณุวุธ บุรณพรหม	นายก อบต.ผาสิงห์	กรรมการ
๑๔. นายคอซีย์ มามู	นายก อบต.นาประดู่	กรรมการ
๑๕. นายเชื้อ ฮั่นจินดา	ปลัด อบต.หนองปลาหมอ	กรรมการ
๑๖. นายพัสกร ไยน้อย	ปลัด อบต.บางพลีใหญ่	กรรมการ
๑๗. นายทรงศักดิ์ โอษะคลัง	ปลัด อบต.อากาศ	กรรมการ
๑๘. นายปิยะ คังกัน	แทนเลขานุการ ก.อบต.	เลขานุการ
๑๙. นายเมธา รุ่งฤทัยวัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหาร
งานบุคคลส่วนท้องถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐. พ.จ.อ.ชรินทร์ ราชมณี	ผชช.บถ.	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้เข้าร่วมประชุม	
๑. นายมนู โชติเสน	ผอ.ก.ง.มถ.
๒. นายสุวรรณชัย สมปอง	ผอ.ก.ง.บศ.
๓. นายสุพจน์ ไชยศรี	ผอ.ก.ง.สบ.
๔. นายจิรพัฒน์ น้อยเพ็ง	ก.ง.มบ.
๕. น.ส.ผ่องพรรณ มุขธระโกษา	ก.ง.มบ.
๖. นางบุรณี แพรโรจน์	ก.ง.มบ.
๗. น.ส.อัจฉราภรณ์ อนุสุเรนทร์	ก.ง.มบ.
๘. น.ส.มะลิวัลย์ จิตรอารุณ	ก.ง.มบ.
๙. นางสาวนีย์ นิรมลรัตน	ก.ง.มบ.
๑๐. น.ส.ยุวดี กิตติพัฒนาการุณย์	ก.ง.มบ.
๑๑. นางมณฑิรา สุวรรณมณีรัตน์	ก.ง.มบ.
๑๒. นางลัดดา ไชยศรี	ก.ง.มบ.
๑๓. น.ส.นิลวรรณ บัวแย้ม	ก.ง.มบ.
๑๔. นายคงศักดิ์ โตจั่น	ก.ง.มบ.
๑๕. น.ส.สุรัสวดี แซ่จิว	ก.ง.มบ.
๑๖. น.ส.สุธาสินี ทาทรัพย์	ก.ง.มบ.
๑๗. น.ส.ณิชชาภัทร ขวัญแก้ว	ก.ง.มบ.
๑๘. น.ส.มณีจันทร์ โคตรบรรเทา	ก.ง.บศ.
๑๙. น.ส.ฐิตาภรณ์ กัดดแก้ว	ก.ง.สบ.
๒๐. น.ส.พรทิพย์ พลวงษ์ศรี	ก.ง.สบ.
๒๑. น.ส.ศุภัสลักษณ์ มีศรีรอด	ก.ง.สบ.
๒๒. นายชยุต แก้วมณี	ก.ง.สบ.
๒๓. นายรวี สะด้า	ก.ง.สบ.
๒๔. น.ส.สุรัตน์ รัตนภัทรนันท์	ก.ง.สบ.
๒๕. น.ส.สิริรัตน์ แดงรอด	ก.ง.มถ.
๒๖. นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสท้าน	ก.ง.มถ.
๒๗. นายแสงจันทร์ ดวงระหว่า	ก.ง.มถ.
๒๘. นายอดิสร สุนทรวิภาต	ก.ง.สบ.
๒๙. น.ส.พิมพ์พร บำรุงกิจ	ก.ง.มถ.
๓๐. ว่าที่ร้อยตรีเจษฎา จันทร์วีระชัย	ก.ง.มถ.
๓๑. นายนิพนธ์ คชกาญจน์	ก.ง.สบ.
๓๒. น.ส.กชนิภา ใจเกลี้ยง	ก.ง.บศ.
๓๓. นายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ	หัวหน้าสำนักงาน ก.ถ.

- เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

เนื่องจากประธาน ก.อบต. มีราชการสำคัญไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ที่ประชุมจึงเลือก นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ตามมาตรา ๑๐ ประกอบ มาตรา ๑๖ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๕.๗ การดำเนินการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ เพื่อเสนอขอรับเงินรางวัลประจำปี ตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘

ต้นเรื่อง

คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประชุมชี้แจงเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ กรณีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ที่จ่ายเงินรางวัลประจำปีให้แก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เกี่ยวกับประเด็น ดังนี้

๑. ประเด็นการได้รับเงินรางวัลประจำปีไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ
๒. ประเด็นมีการต่อรองเรียกรับผลประโยชน์
๓. ไม่มีความคุ้มค่าของงบประมาณ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ชี้แจงกรณีดังกล่าวแล้ว และคณะกรรมการฯ ได้มีข้อสังเกตว่า ปัจจุบันประเทศไทยขาดแคลนงบประมาณในการบริหารประเทศ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนั้น ควรมีการชะลอการให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวออกไปก่อนตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นควรจะนำประเด็นดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) เพื่อพิจารณาต่อไป รายละเอียดตามเอกสารแนบท้าย

ข้อเท็จจริง

๑. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อจ่ายเงินรางวัลประจำปีให้แก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ดังนี้

- ๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๓,๑๐๐ แห่ง เป็นเงิน ๓,๒๐๙,๗๔๔,๖๕๒ บาท
- ๑.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๓,๕๖๐ แห่ง เป็นเงิน ๔,๕๔๕,๒๗๓,๕๐๐ บาท

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อจ่ายเงินรางวัลประจำปีให้แก่พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ดังนี้

- ๒.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๒,๑๗๒ แห่ง เป็นเงิน ๑,๓๐๑,๕๔๗,๒๐๓ บาท
- ๒.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๒,๕๓๒ แห่ง เป็นเงิน ๑,๖๕๖,๐๒๔,๒๑๗ บาท

ข้อพิจารณา

อ.ว.อบต.โครงสร้างฯ ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ ได้พิจารณาประเด็นดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า ไม่ควรชะลอการดำเนินการและการเบิกจ่ายเงินรางวัลประจำปีในปี ๒๕๖๓ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการดำเนินการประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติราชการตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ เพื่อขอรับเงินรางวัลประจำปีใกล้จะเสร็จสิ้นแล้ว สำหรับในปีต่อ ๆ ไป ควรนำข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร และสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีการชะลอตัวจากผลกระทบการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทำให้มีรายได้ต่ำกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ ไปประกอบการพิจารณาเสนอขอและเบิกจ่ายเงินรางวัลประจำปีในปีต่อ ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

ข้อเสนอ

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม ไม่เห็นชอบให้มีการชะลอการดำเนินการและการเบิกจ่ายเงินรางวัลประจำปี ตามประกาศ ก.อบต. เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากเห็นว่า การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ เพื่อเสนอขอรับและจ่ายเงินรางวัลประจำปี ไม่ได้เป็นการบังคับให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องดำเนินการแต่อย่างใด แต่เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะพิจารณาบริหารงบประมาณและคำนึงถึงสถานะการเงินการคลังว่า มีงบประมาณเพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามมาตรา ๓๕ ไม่สูงกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตั้งแต่ต้นปีที่จะเสนอขอรับและจ่ายเงินรางวัลประจำปีแล้ว ประกอบกับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ (ตามตัวชี้วัด) ไกลจะดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในเดือนกันยายน ๒๕๖๓ ดังนั้น กรณีตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว จึงเห็นควรเน้นย้ำ และให้คำแนะนำแก่องค์การบริหารส่วนตำบลว่า เนื่องจากในปี ๒๕๖๓ และปีถัดไป ประเทศไทยอาจมีสภาพเศรษฐกิจชะลอตัว และยังได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ต่ำกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ การจะจ่ายเงินรางวัลประจำปี จึงควรมีการพิจารณาให้รอบคอบ และคำนึงถึงสถานะการเงินการคลัง โดยควรนำงบประมาณไปจัดทำบริการสาธารณะ กิจกรรมสาธารณะ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นลำดับแรกก่อน และให้ฝ่ายเลขานุการฯ ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตัวชี้วัดการประเมินฯ เพื่อให้การประเมินฯ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่อง อื่น ๆ

นายวิระศักดิ์ ฮาดดา มีประเด็นดังนี้

- เกี่ยวกับนิติบุคคล เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้จากบ้านจัดสรร อยากให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นช่วยตีความให้หน่อยว่านิติบุคคลที่ตามกฎหมายแ่งและพาณิชย์ที่แสวงผลกำไร หลังจากทีแสวงผลกำไรแล้วมีการโอนนิติบุคคลให้กับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมาดำเนินการอันนี้ถือว่าเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแ่งและพาณิชย์หรือเปล่า ซึ่งผมจะดำเนินการทำทางสาธารณะ สนามกีฬา หรือเครื่องออกกำลังกายที่ดี ซึ่งทำไม่ได้ เพราะเป็นนิติบุคคล

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

พ.จ.อ.

(ชรินทร์ ราชมนตรี)

ผชช.บถ.

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นายเมธา รุ่งฤทัยวัฒน์)

ผอ.สน.บถ.

ผู้ช่วยเลขานุการ ก.อบต.

พ.ศ. ๑๖๓

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๒๐๙.๑/ว ๑๖.

เลขที่	1850
วันที่	11/1/2564
ผู้รับ	ว.๑๖.๑
☐ ยื่น	☐ รับ
☒ ส่ง	☐ คง
☐ ทร.	

สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐาน
การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
ถนนรัชฎาภิเศก กทม. ๑๐๒๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง การจัดทำประมวลจริยธรรมของพนักงานส่วนท้องถิ่น

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดชลบุรี)

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๙.๑/ว ๑๔๑๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยโดยสำนักงาน ก.ถ. ได้แจ้งให้ทุกจังหวัดดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่แจ้งพนักงานส่วนท้องถิ่นแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางออนไลน์ (Google Form) ที่เว็บไซต์ของสำนักงาน ก.ถ. (<https://www.local.moi.go.th>) หรือ QR Code และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้รับบริการและประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางออนไลน์ (Google Form) ทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.ถ. (<https://www.local.moi.go.th>) หรือ QR Code ต่อร่างประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น ภายในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ เพื่อให้กระบวนการในการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น เป็นไปอย่างทั่วถึงและเหมาะสม สำนักงาน ก.ถ. จึงขอกำหนดจำนวนเป้าหมายพนักงานส่วนท้องถิ่นใหม่ ดังนี้

๑. ปลัดหรือรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ คน
๒. พนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทอำนวยการท้องถิ่น	จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน
๓. พนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทวิชาการท้องถิ่น
และประเภททั่วไป	จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ คน
๔. พนักงานครูส่วนท้องถิ่น	จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ คน
๕. พนักงานจ้างหรือลูกจ้าง	จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมาวิชญ์ สุพรรณไพ)

หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

เลขานุการ ก.ถ.

กลุ่มงานกฎหมาย

โทร. ๐-๒๒๒๑-๘๑๙๗

โทรสาร. ๐-๒๒๒๒-๒๑๔๙

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๒๐๙.๑/ว ๑๕๑๑

ที่ มท ๐๒๐๙.๑/ว ๑๕๑๑

เลขที่รับ 1748
วันที่รับ 2 มี.ค. 2561
ผู้รับ ศิริพร
กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

ณ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง การจัดทำประมวลจริยธรรมของพนักงานส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดชลบุรี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. ร่างประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น	จำนวน ๒ แผ่น
	๒. แบบรับฟังความคิดเห็นทางออนไลน์ (QR code)	จำนวน ๑ แผ่น

ด้วยพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคล มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับสภาพคุณงามความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือสำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจ การปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการกระทำความดีและละเว้นความชั่ว คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) โดยสำนักงาน ก.ถ. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการยกร่างประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่นเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งตามระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้การจัดทำประมวลจริยธรรม ให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายในหน่วยงาน รวมถึงผู้รับบริการและประชาชน รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

เพื่อให้กระบวนการในการจัดทำประมวลจริยธรรมของพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามระเบียบกฎหมายกำหนด กระทรวงมหาดไทยขอให้จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่แจ้งพนักงานส่วนท้องถิ่นแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางออนไลน์ (Google Form) ที่เว็บไซต์ของสำนักงาน ก.ถ. (<https://www.local.moi.go.th>) ภายในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔
- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้รับบริการและประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางออนไลน์ (Google Form) ทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.ถ. (<https://www.local.moi.go.th>) ภายในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔

รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉัตรชัย พรหมเลิศ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๒๑-๘๑๘๗
โทรสาร. ๐-๒๒๒๒-๒๑๔๘

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
เรื่อง ประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๑) (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับข้อ ๓ ข้อ ๕ และ ข้อ ๑๑ ของระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นจึงกำหนดให้มีประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้าง และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดถือปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง ประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

๔.๑ จริยธรรมหลัก ได้แก่

๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ ประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีและเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

๒) ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและ ตามทำนองคลองธรรม โปร่งใส และมีจิตสำนึกที่ดี

๓) กล้าตัดสินใจ และกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม และกล้าแสดงความ คิดเห็นคัดค้าน หรือเสนอให้มีการลงโทษผู้ที่ทำสิ่งไม่ถูกต้อง

๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีจิตสาธารณะ

๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานและภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติ โดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะของบุคคลหรือฐานะทางเศรษฐกิจสังคม

๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ ด้วยการรักษาเกียรติศักดิ์ของความเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี

๔.๒ จริยธรรมทั่วไป ได้แก่

๑) ยึดมั่นธรรมาภิบาลและอุทิศตนเพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชน
๒) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า และระมัดระวังไม่ให้เกิดความเสียหาย

๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ เรียบร้อยและมีอัธยาศัยที่ดี
๔) มุ่งบริการประชาชน และแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว เสมอภาค และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๕) จัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะต้องคำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖) ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตนอย่างถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน

๗) เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๘) ต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมา และไม่กระทำการเลียงประมวลงจริยธรรมนี้

ข้อ ๕ หากพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพตามกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ นอกจากจะต้องรักษาจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่นนี้แล้ว จะต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๖ กระบวนการรักษาจริยธรรม การจัดทำแนวทางและหลักเกณฑ์การปฏิบัติตนของพนักงานส่วนท้องถิ่น การขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่นนี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

ข้อ ๗ ให้พนักงานจ้าง ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่นนี้ด้วย

ข้อ ๘ ให้ประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น รักษาการตามประกาศนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาอันเกิดจากการใช้บังคับประมวลจริยธรรมนี้

ประกาศ ณ วันที่

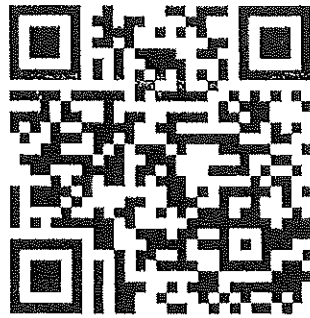
(นายพงศ์ไพยม วาศภูติ)

ประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

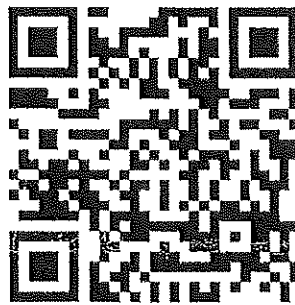
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ ก.พ. ๒๕๖๔

จำนวนเป้าหมายพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ตอบแบบสอบถาม

(๑) ปลัดหรือรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน ๑ คน
(๒) พนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทอำนวยการท้องถิ่น	จำนวนไม่เกิน ๕ คน
(๓) พนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทวิชาการท้องถิ่น และประเภททั่วไป	จำนวนไม่เกิน ๑๐ คน
(๔) พนักงานราชการหรือลูกจ้าง	จำนวนไม่เกิน ๕ คน

แบบรับฟังความคิดเห็นพนักงานส่วนท้องถิ่นต่อร่างประมวลจริยธรรมพนักงาน
ส่วนท้องถิ่น

แบบรับฟังความคิดเห็นผู้รับบริการและประชาชนต่อร่างประมวลจริยธรรมพนักงาน
ส่วนท้องถิ่น

164/๒๒๓

๘๑๓
๒๕๖๑
๒๕๖๑
๒๕๖๑

ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๓

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การแอบอ้างเพื่อหลอกลวงเรียกรับผลประโยชน์จากการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (ผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ) ของข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษา ท้องถิ่นเพื่อเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น

เรียน ประธาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๓
๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๙๖๐๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ตามที่สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ได้แจ้งให้สำนักงาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และสำนักงาน ก.เมืองพัทยา ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติพร้อมรวบรวมเอกสารผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (ผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ) ของข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่น ที่ยื่นคำขอรับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้นระดับชำนาญการพิเศษ และเชี่ยวชาญ ในรอบเดือนตุลาคม ๒๕๖๒ ที่ผ่านการประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านคุณภาพการปฏิบัติงานแล้ว นำส่งสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ในระหว่างวันที่ ๑ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ เพื่อนำส่งผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษากิจการมหาวิทยาลัยของรัฐ ในฐานะคณะกรรมการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ ดำเนินการตรวจประเมินผลงานต่อไป รายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.ขอเรียนว่า ปัจจุบันมีกระแสข่าวเกี่ยวกับการแอบอ้างเพื่อหลอกลวงเรียกรับผลประโยชน์จากข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่นที่จัดส่งผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (ผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ) เพื่อเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้นดังกล่าว ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่ถูกแอบอ้าง และภาพลักษณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประกอบกับการดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (ผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ) ของข้าราชการหรือพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่น ที่ขอรับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น เป็นการดำเนินการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษากิจการมหาวิทยาลัยของรัฐที่ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. กำหนด โดยมีการปกปิดรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิฯ เป็นความลับ เพื่อความเป็นมาตรฐานและอิสระทางวิชาการ ดังนั้น เพื่อป้องกันการแอบอ้างแสวงหาผลประโยชน์ และไม่ให้เกิดผลเสียหายแก่ทางราชการต่อไป จึงขอให้สำนักงาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และสำนักงาน ก.เมืองพัทยา ดำเนินการดังนี้

๑. แจ้งเน้นย้ำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แจ้งข้าราชการหรือพนักงานครูฯ ที่ยื่นคำขอรับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น ระวังระวังอย่าได้หลงเชื่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมแอบอ้างว่าสามารถติดต่อประสานงานเพื่อให้ผู้ยื่นคำขอรับการประเมินผลงานผ่านการประเมินได้ และเรียกรับผลประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าว หรือมีพฤติกรรมในทำนองเดียวกันนี้ หากพบเห็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมดังกล่าวให้แจ้งสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. หรืออธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือสำนักงาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ได้ทราบ เพื่อดำเนินการทางกฎหมายและทางวินัย กรณีเป็นบุคคลที่รับราชการอย่างเคร่งครัด

๒. กรณีพบบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมแอบอ้างเรียกรับผลประโยชน์ในลักษณะดังกล่าว ให้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย และรายงานสำนักงาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด และสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ทราบ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานบริหารงานบุคคลทางการศึกษาท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๒๒๖-๙

โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๕๕

ผู้ประสานงาน นายธิตวิวัฒน์ สังข์ทอง ๐๘-๕๙๖๖-๙๕๕๕

ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยกับบุคคลดังกล่าวได้ เนื่องจากช่วงระยะเวลาการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการส่งลงโทษทางวินัย ตามข้อ ๖๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

กรณีเทศบาลตำบล... เมื่อนายกเทศมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาลในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดถือว่าดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนและนายกเทศมนตรีสามารถพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานเทศบาลดังกล่าวโดยไม่ต้องผูกพันตามพยานหลักฐาน ความเห็น และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล... นายกององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนทางวินัยพนักงานส่วนตำบลในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยคณะกรรมการสอบสวนและนายกององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานส่วนตำบลดังกล่าวและไม่ต้องผูกพันตามพยานหลักฐาน ความเห็น และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานความผิดอื่นร่วมด้วย ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้ในทุกฐานโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้หรือไม่ เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการได้สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันทั้งในทางวินัยและทางอาญาเฉพาะการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และความผิดที่เกี่ยวข้องกันตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘ (๒) และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑) ... ๒) ...

(๒) ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๑) ... ๒) ...

มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการได้สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการได้สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑^๓ เท่านั้น สำหรับความผิดที่เกี่ยวข้องกันต้องเป็นกรณีที คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลทางอาญา ทางวินัย แล้วแต่กรณี ตามความผิดหลักทั้งสามฐานดังกล่าวแล้ว หากมีความผิดอื่นทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับความผิดหลักทางอาญาฐานใดฐานหนึ่งในสามฐาน หรือหากมีความผิดอื่นทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับความผิดหลักทางวินัยในลักษณะเดียวกับฐานใดฐานหนึ่งในสามฐาน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจที่จะชี้มูลความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องนั้น หรือทางวินัยที่เกี่ยวข้องนั้นไปในคราวเดียวกันได้ ทั้งนี้ ตามนัยเรื่องเสรีจที่ ๓๔/๒๕๖๓^๔ และเรื่องเสรีจที่ ๗๘๔/๒๕๖๒^๕ และมีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ในการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกและให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวน การสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

ประเด็นที่สอง กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา กระทำความผิดทางอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการยุติธรรม และกระทำความผิดทางวินัยซึ่งมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ผู้บังคับบัญชา สามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้โดยไม่ต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดทางอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ในการยุติธรรมซึ่งเป็นความผิดฐานหลักแล้ว ในการชี้มูลความผิดทางวินัยก็จะต้องชี้มูลความผิด ในความผิดฐานหลักอันได้แก่ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมด้วย หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัย

^๓ในมาตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกัน ดังนี้

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.สรรหา
๒.สรรหา

(๔) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือรองผู้บังคับการ กระทำความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำ ความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

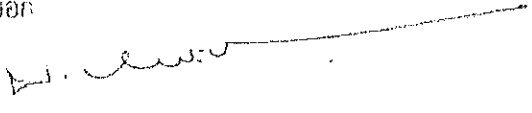
๓.สรรหา
๔.สรรหา

^๔บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สำนักงาน ป.ป.ช. ขอทบทวนความเห็น คณะกรรมการกฤษฎีกา กรณีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ชี้มูลความผิดทางวินัย ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๑๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๕บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยกับพนักงานเทศบาล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดที่ไม่ใช่การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่งพร้อมหนังสือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๔/๒๖๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ ถึงสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี

ซึ่งมิใช่ความผิดฐานหลักดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการ ก. ก.ช. ย่อมไม่อาจชี้มูลความผิดทางวินัยอื่น
ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันได้ และไม่มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนในการ
พิจารณาโทษทางวินัย แต่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีหน้าที่ต้องดำเนินการ
ทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่บังคับใช้แก่ผู้ถูกกล่าวหาต่อไป

สำหรับประเด็นที่สาม ประเด็นที่สี่ และประเด็นที่ห้า เมื่อได้ให้ความเห็นไว้ใน
สองประเด็นข้างต้นแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

(นายปกรณ์ นิลระพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตุลาคม ๒๕๖๓

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการทางวินัยกับพนักงานเทศบาล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ชี้มูลความผิดที่ไม่ไปการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท.๐๘๐๔.๕/๑๔๒๗๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า

๑. เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย
อย่างร้ายแรงกับนางสาว ซึ่งดำรงตำแหน่ง

ในขณะนั้น ตามข้อ ๑๙ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์
และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ และมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

๒. ในการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด (ก.ท.จ.)
ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ก.ท.จ. ได้พิจารณารายงานการดำเนินการ
ทางวินัยแล้วเห็นว่า นางสาว ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๙ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งสอดคล้องกับ
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ ทำให้ไม่มีผลผูกพันกับเทศบาล
ตำบล และไม่จำเป็นต้องถือเอารายงานการได้ส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว เทศบาลตำบล จึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยนางสาว ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด แต่เนื่องจากกรณี
ดังกล่าวยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ก.ท.จ. จึงมีมติเห็นชอบให้หารือคณะกรรมการกลาง
พนักงานเทศบาล (ก.ท.) ว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ เพื่อจะได้ดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป

๓. คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่
๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ มีมติเห็นชอบให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามความเห็นของ อ.ก.ท.
มาตรฐานวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ในประเด็นดังต่อไปนี้
ประเด็นที่หนึ่ง กรณีมีการกระทำความผิดวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ได้ได้ส่วนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยในความผิดฐานอื่นนอกจากความผิดฐานทุจริตต่อ
หน้าที่ราชการ เช่น ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ฯลฯ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ (๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑) ซึ่งยังมีเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลลักษณะนี้ค้างการพิจารณาอยู่อีกจำนวนหนึ่งที่ต้องบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย กรณีเช่นนี้ผู้บริหารท้องถิ่นในฐานะผู้บังคับบัญชา และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด (ก. จังหวัด) ในฐานะองค์กรที่มีหน้าที่ในการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร กล่าวคือ ผู้บังคับบัญชาและ ก. จังหวัดจะต้องผูกพันตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวโดยพิจารณาลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และสามารถถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ หรือจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากระทำความผิดทางวินัยฐานอื่นนั้น เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสโต้แย้งชี้แจงแสดงพยานหลักฐานและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย และรายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวให้ ก. จังหวัด พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดของผู้บังคับบัญชาและ ก. จังหวัด เป็นไปตามกฎหมาย บังเกิดความยุติธรรม และไม่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัย

ประเด็นที่สอง กรณีมีการกระทำความผิดวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยในความผิดฐานอื่นนอกจากความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เช่น ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ฯลฯ ภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ (๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑) กรณีเช่นนี้ ผู้บริหารท้องถิ่นในฐานะผู้บังคับบัญชาและ ก. จังหวัด ในฐานะองค์กรที่มีหน้าที่ในการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร กล่าวคือ ผู้บังคับบัญชาและ ก. จังหวัด จะต้องผูกพันตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวโดยพิจารณาลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ

โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และสามารถถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ หรือจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก

โดยที่ปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญ สมควรพิจารณาด้วยความรอบคอบ เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^๓ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) เพื่อประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนเทศบาลตำบล^๔ และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่านางสาวมีความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๕๗^๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่เนื่องจากข้อ ๓^๖ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ฯ ไม่ได้กำหนดฐานความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดไว้ดังเช่นกรณีของข้าราชการพลเรือน มีเพียงแต่กรณีการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่อาจชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

^๓ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคนมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

๑)ลา

๒)ลา

^๔มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๕ข้อ ๓ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จังหวัด ได้ และได้ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอื่นได้อันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๙^๔ แห่งประกาศฉบับเดียวกันนี้แทน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีข้อหาเรื่องนี้ มีประเด็นปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวน ข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยในความผิดฐานอื่นนอกจากความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่ว่าก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ ผู้บริหารท้องถิ่น และ ก. จังหวัด จะพิจารณาลงโทษทางวินัย ผู้ถูกกล่าวหาตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้หรือไม่ อย่างไร และมีความเห็นว่าเป็น อย่างไร มาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง^๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้การไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้ว ในวันก่อน วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เว้นแต่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น แม้ว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยก่อนหรือหลังวันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ หากได้เริ่มต้นดำเนินการมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหา การแสวงหาข้อเท็จจริง หรือการไต่สวนก็ตาม

^๔ข้อ ๑๙ พนักงานเทศบาลต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิด ลหุโทษ หรือกระทำการอื่นได้อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

^๕มาตรา ๑๙๒ ในการดำเนินการตรวจรับคำกล่าวหา แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐาน ไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวย ผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งบรรดากระเบียบบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังมี ผลใช้บังคับอยู่ต่อไป ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการ ต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

การดำเนินการทางวินัยต่อไปจึงต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อไป

เมื่อมาตรา ๑๙ (๕)^๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ได้ส่วนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง กรณีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้น หากมูลความผิดที่ปรากฏตามคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐและมูลความผิดที่ปรากฏจากการได้สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยหรือมูลความผิดทางอาญาและดำเนินการต่อไปได้ตามมาตรา ๔๑^๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสามารถชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันได้เพียงใด ย่อมต้องปรากฏว่ากฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ใช้กับผู้ที่จะถูกดำเนินการทางวินัยบัญญัติไว้ชัดเจนว่าการกระทำในลักษณะใดที่จะถือเป็นความผิดทางวินัย และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ได้สวนและวินิจฉัยในการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งเป็นสามฐานความผิดหลักเสียก่อนจึงจะสามารถดำเนินการกับความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดนั้นในคราวเดียวกันได้ ตามแนวทางในเรื่องเสร็จที่ ๑๕๒/๒๕๖๒^๘

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐.

(๕) ได้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

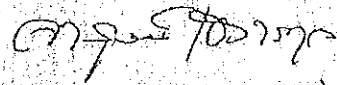
มาตรา ๔๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาที่เป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๒
- (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่มีการวินิจฉัยความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กรณีตามข้อหาข้อนี้ แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลความผิดนางสาว
 ในความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด
 ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗^{๙๙} แห่ง
 ประมวลกฎหมายอาญา แต่มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๙^{๑๐๐} แห่ง
 ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด มิได้เป็นเหตุอันเกิดจากการปฏิบัติหรือ
 ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด เมื่อพิจารณารฐานความผิด
 ทางวินัยดังกล่าวจึงกล่าวได้ว่า มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๙
 ไม่ได้เป็นฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่สามารถชี้มูลความผิดทางวินัย
 ในกรณีนี้ได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่ว
 อย่างร้ายแรงดังกล่าวได้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดำเนินการทางวินัยโดยการแต่งตั้ง
 คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อไป

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) มีข้อสังเกต
 เพิ่มเติมว่า กระห้วงมหาดไทยควรเร่งแก้ไขหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการ
 ทางวินัยต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย
 เพื่อมิให้เกิดปัญหาทางกฎหมายในลักษณะเดียวกันนี้อีก

(นางสาวจรรยาพร เสงตรagoon)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๖๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สำนักงาน ป.ป.ช. ขอบทบทวนความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรณีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปช ๐๐๒๙/๐๘๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ เรื่อง ขอบทบทวนผลการหารือ กรณีอำนาจสั่งการของนายรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ขอบทบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจสั่งการของนายรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ในเรื่องเสรีจที่ ๑๙๔๑/๒๕๖๒ โดยมีความเห็นแตกต่างกันในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ไม่พิจารณาโทษทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล เพราะอ้างเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการเกินหนึ่งปีไปแล้วได้หรือไม่ อย่างไร นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษกับข้าราชการตำรวจตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ด้วยเหตุผลว่า

(๑) เจตนารมณ์ของบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถดำเนินการทางวินัยกับผู้พ้นจากราชการไปแล้วได้ โดยในมาตรา ๘๔ วรรคท้าย กำหนดไว้ว่า แม้เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินห้าปีแล้ว ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อจะดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้ ซึ่งบทบัญญัติมาตรา ๕๗ ดังกล่าวนี้ได้กำหนดกรอบระยะเวลาเรื่องการดำเนินการทางวินัยไว้แต่ประการใด

นอกจากนี้ มาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดกระบวนการพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นการเฉพาะ โดยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๑๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

พฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และในการพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด จึงมีหน้าที่พิจารณาเพียงส่งลงโทษทางวินัย โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกตามมาตรา ๙๒ โดยไม่ได้นำมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฯ ซึ่งให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยในกรณีปกติทั่วไปมาใช้บังคับ

(๒) ปัญหาความไม่สอดคล้องของกฎหมายในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่พ้นจากราชการไปแล้ว เมื่อคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบในหลักการให้มีมาตรฐานการดำเนินการทางวินัยกับผู้พ้นจากราชการไปแล้วในราชการฝ่ายพลเรือนตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ ซึ่งกำหนดให้การดำเนินการทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด ให้ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด แม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้วโดยไม่นำเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหามาใช้บังคับและให้องค์การกลางบริหารงานบุคคลดำเนินการแก้ไขกฎหมายของตนตามมาตรฐานดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบให้ใช้บังคับมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว จึงมีผลใช้บังคับกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทต้องปฏิบัติตามนับตั้งแต่ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ

(๓) พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๒ ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๙๔/๑ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการตำรวจผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือหากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ส่งโทษ จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย และเป็นการรองรับการบังคับโทษทางวินัยของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อีกทั้งยังเป็นการเน้นย้ำให้เห็นว่าเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการตำรวจผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษกับข้าราชการตำรวจผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวไม่ได้เป็นการขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีอยู่แต่เดิมแต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสามารถลงโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยในฐานความผิดที่ไม่ใช่กรณีทุจริตต่อหน้าที่ได้หรือไม่ อย่างไร คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยความผิดทางวินัยในฐานความผิดอื่นที่ไม่ใช่กรณีทุจริตต่อหน้าที่ได้ เนื่องจากมาตรา ๑๙ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวน

และวินิจฉัยในกรณีที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งไม่ได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะว่ากรณีใดเป็นความผิดทางวินัย และกรณีใดเป็นความผิดทางอาญา อีกทั้งตามมาตรา ๙๑ ก็ได้แยกกระบวนการดำเนินการทางวินัยและทางอาญาต่างหากจากกัน ซึ่งมาตรา ๙๑ (๑) ก็ได้บัญญัติว่าจะต้องมีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น เนื่องจากหากความผิดที่ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางวินัยซึ่งเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ รวมอยู่ด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการได้ส่วนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยตามฐานความผิดที่พิจารณาได้

นอกจากนี้ มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้แก้ไขเพิ่มเติมคำว่า “หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน” ย่อมมีความหมายว่าการไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อันเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวผิดกฎหมายหลายบทหรือเป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดทั้งสามฐาน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ย่อมมีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิดในทุกฐานที่เกี่ยวข้องทางอาญาและทางวินัย โดยมีได้จำกัดความหมายเฉพาะว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจเฉพาะไต่สวนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น ประกอบกับมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ก็ได้บัญญัติหลักการดังกล่าวซ้ำอีก โดยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความผิดทางวินัยในฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ย่อมดำเนินการส่งเรื่องไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินการทางวินัยได้ต่อไป นอกจากนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งที่ ๕๑/๒๕๖๑ สรุปความว่า เมื่อได้มีการประกาศพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้นใช้บังคับ และบทบัญญัติมาตรา ๙๑ มีความชัดเจนในประเด็นที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะต้องวินิจฉัยคดีนี้อีกต่อไป จึงเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยความผิดทางวินัยในฐานความผิดอื่นที่ไม่ใช่กรณีทุจริตต่อหน้าที่แต่เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการได้ เช่น ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน

สำหรับแนวทางคำพิพากษาอื่น ๆ ที่สนับสนุนเหตุผลข้างต้น ได้แก่ คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ พิพากษาโดยสรุปว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจที่จะฟังข้อเท็จจริงจากสำนวนการไต่สวนมาวินิจฉัยชี้มูลความผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง ได้ เนื่องจากข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยในการชี้มูลรวมอยู่ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว มีให้นำข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์อื่นนอกสำนวนมาวินิจฉัย การมีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดตามข้อหาดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เป็นการวินิจฉัยนอกสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย สำหรับ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา (เรื่องเสรีจที่ ๑๕๘/๒๕๕๑) ก็ได้วินิจฉัยทำนองเดียวกันว่า การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่าคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐมีมูลความผิดทางวินัยหรือ มูลความผิดทางอาญาตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ นั่น จะต้องปรากฏว่า มูลความผิดตามคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมูลความผิดที่ปรากฏจากการไต่สวนข้อเท็จจริงนั้นเป็นมูลความผิดที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ (ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔) ด้วย เมื่อปรากฏว่ามูลความผิดทางวินัยดังกล่าวเป็นผลจากการที่นาย ส. ได้กระทำความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ จึงมีมูลความผิดทางวินัยที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะมีมูลความผิด ทางวินัยตามมาตรา ๙๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ และผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องพิจารณา โทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยอีก สำหรับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาจะมีมูลความผิดทางวินัย หรือไม่นั้นย่อมจะต้องพิจารณาจากกรณีที่ถูกกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ว่าได้กำหนดไว้เป็นความผิดทางวินัยหรือไม่ หากกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาได้กำหนดให้การกระทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการ ยุติธรรมเป็นความผิดทางวินัยด้วยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา นั้นจะต้องมีความผิดทางวินัยด้วย ดังนั้น มูลความผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงไม่ได้มีความหมายแต่เฉพาะ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น นอกจากนี้ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และคำพิพากษาศาลปกครองอุดรธานี คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ได้วางหลักในเรื่องนี้ไว้ในทำนองเดียวกัน

ประเด็นที่สาม ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาจะต้อง พิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยหรือไม่ อย่างไร คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้บัญญัติกระบวนการดำเนินการทางวินัยกรณีผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ย่อมส่งผลให้ผู้บังคับบัญชาของ ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่เพียงพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ชี้มูลเท่านั้น โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและ ความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวน วินัย อันเป็นคนละขั้นตอนจากการสอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชาในลักษณะปกติทั่วไป ทั้งนี้ คำพิพากษาของศาลปกครองนครสวรรค์ ในคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๓๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ มีคำพิพากษาที่เน้นย้ำ หลักการของบทบัญญัติมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ สรุปได้ว่า หากจะให้ถือการไต่สวนและวินิจฉัยของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาเฉพาะแต่กรณีกระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่

ราชการ ส่วนการกระทำความผิดฐานอื่นในมูลกรณีเดียวกันผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีกครั้งหนึ่งนั้น ย่อมก่อให้เกิดความล่าช้าและอาจมีอุปสรรคหลายประการอันเกี่ยวเนื่องกับพยานหลักฐานต่าง ๆ โดยเฉพาะพยานบุคคลที่เคยให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาครั้งหนึ่งแล้ว จะต้องมาเป็นพยานในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องเดียวกันอีกครั้ง ซึ่งอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือและเกิดผลกระทบต่อความยุติธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

ประเด็นที่สี่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลอย่างไร คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า กรณีพลตำรวจโท พลตำรวจตรี ส. และพลตำรวจโท อ. (ยศปัจจุบัน) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึง ๓ ซึ่งถูกชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจ และนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๗๘ (๑) และ (๔) ประกอบกับมาตรา ๗๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกรณีของพลตำรวจตรี จ. ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ ตามมาตรา ๗๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ และมีมูลความผิดทางอาญา ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึง ๓ ในความผิดฐานอื่นที่ไม่ใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ได้ เนื่องจากความผิดทางวินัยของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึง ๓ เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในส่วนความผิดของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยแล้ว สำนักงานตำรวจแห่งชาติในฐานะผู้บังคับบัญชาของข้าราชการตำรวจที่ถูกกล่าวหาต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติโดยมิอาจใช้ดุลพินิจวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดฐานอื่นใดได้ อีกทั้งไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา โดยที่กรณีดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามนัยมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามนัยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖ ดังนั้น การที่คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๘๖ ประกอบกับมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ ได้ โดยอาจให้นำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่เห็นพ้องด้วยเนื่องจากไม่สอดคล้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การถือปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสรีที่ ๑๙๔๑/๒๕๖๑ เรื่อง อำนาจสั่งการของนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย จะส่งผลกระทบต่ออำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงได้ขอหารือมายังคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อทบทวนความเห็นในประเด็นดังกล่าวอีกครั้ง

โดยที่ปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญ สมควรพิจารณาด้วยความรอบคอบ เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒ เพื่อประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีผู้แทนสำนักงานนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า โดยที่บทเฉพาะกาลมาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง^๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้ การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ไต่สวน และมีความเห็นหรือวินิจฉัยที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามข้อหารือนี้ว่า การไต่สวนและวินิจฉัยซึ่งมูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ

^๑ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒มาตรา ๑๙๒ ในการดำเนินการตรวจรับคำกล่าวหา แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งบรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ต่อไป ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ฯลฯ

ฯลฯ